

MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2019/20

ÚVODNÍ SLOVO:

Vážení čtenáři našich školních novin, na začátku nového školního roku mi dovoluji, abych Vám všem popřál to, co budeme určitě všichni potřebovat: všem našim žákům hodně radosti z každého dne ve škole, hodně péle a vytrvalosti, bez které nelze očekávat dobré výsledky. Všem rodičům dostatek trpělivosti i tolerance a hodně důvodů k hrdoosti nad pokroky, které jejich děti ve škole dosahují. Všem svým kolegům dostatek energie ke každodenní nelehké práci a mnoho důvodů k radosti z práce a úspěchů našich žáků. Věřím, že na konci letošního školního roku, který je už 39. v historii Heyráku, budeme mít všichni důvody ke spokojenosti a úsměvu.

Po oslavách století naší republiky, které proběhly v loňském roce, nás letos čeká další významné výročí – 30 let od události 17. listopadu 1989. Je to výročí, které se mnohých z nás osobně dotýká, mnozí si na události živě pamatujeme, mnohým z nás změnilo život. Není pochyb o tom, že i Heyrák se za posledních 30 let výrazně změnil a já doufám, že k lepšímu. Často mě napadá, co by na naší školu asi říkal Učitel národů. Chtěl by Jan Amos Komenský učit na Heyráku?

Ze začátku by možná ani nevěřil tomu, jak dnes může vypadat škola, vždyť takovou typicky sídlištní architekturu v 17. století nikdo neprojektoval. Ale i uprostřed sídliště by pookřál, jen co by vešel do našeho krásného vestibulu. Šikovní slečna recepční by ho nasměrovala do ředitelny, ale možná by se radši nejdřív prošel po škole. Pokud by byla zrovna přestávka, asi by ho zaskočilo množství lidí, se kterými by se na chodbách míjel. Téměř tisíc dětí a víc než stovka dospělých, to už je takové město ve městě. Pravda, potřebovali bychom přistavět další patro, ale tolik žáků, co měl JAK běžně ve třídě, ještě nemáme, takže počty žáků ve třídě by ho určitě nezazlily a lehce by si poradil. Pochválil by nás, kdyby viděl krásnou školní knihovnu, kam se spousta dětí naučila pravidelně chodit. Byl by rád, kdyby viděl, jak je škola barevná a vyzdobená pracemi žáků. A těch pohárů všude po škole, dalo by mu hodně práce, než by je všechny spočítal. Velké i menší, za úspěchy holek i kluků, všech našich úspěšných atletek, atletů a fotbalistů, na jejichž úspěchy jsme právem pyšní. Určitě by se ani moc nedivil, vždyť přece každý ví, že Heyrák je „škola v pohybu“, škola s výsledky“. V pohybu jsme na Heyráku pořád a všichni – žáci, učitelé, trenéři, uklízečky i kuchařky, každý den se u nás něco děje. A ty výsledky, z těch by měl JAK taky radost. Naši učitelé jsou věrní jeho odkazu a i díky jejich poctivé každodenní práci se naši žáci mohou pyšnit dobrými výsledky u mezinárodních zkoušek z angličtiny, za které by se maturanti nemuseli stydět. I Jaroslava Heyrovského by potěšilo, kdyby věděl, že mu svým jménem děláme čest a Heyrák sklízí pravidelně úspěchy v chemických soutěžích na celostátní úrovni. Každého baví jiný předmět, někdo rád zpívá ve sboru, jiný si rozumí s pilkou a hoblíkem ve školních dílnách, další zas s úžasem sleduje přírodopisná nebo zeměpisná videa. A těch cizích jazyků, co by se na Heyráku mohl naučit, kromě angličtiny by vybíral z němčiny, ruštiny i španělštiny. A kdyby se zaposlouchal, od žáků by se mohl přiučit i dalším jazykům, vždyť na Heyráku jsou i žáci z Číny nebo Madagaskaru a při jejich výuce se Komenského zásady velmi často hodí.

Sice by asi nevěděl, co je to „Čajda“, ale kdyby se tam šel podívat, potěšila by ho rodinná atmosféra, která na našem odloučeném pracovišti dlouhodobě panuje a pro kterou si tuto školu rodiče pro své děti tak často volí.

A tak když by Jan Amos Komenský nakonec došel do ředitelny a já se ho zeptal, jestli by u nás chtěl učit, odpověď by jistě byla úplně jasná: „Tak určitě!“

Úspěšný a pohodový školní rok všem,
Mgr. Oldřich Anděl, ředitel školy

Upozornění pro strážníky ŠJ Heyrovského Z důvodu navýšení cen potravin dochází od 1. 9. 2019 ke zvýšení cen stravného.

Aktuální ceník na www.zsheyrovského.cz – školní jídelna

Od 1. června došlo ke změně čísla účtu.

Účet u ČS byl zrušen od 1. 8. 2019.

Z tohoto důvodu Vás žádáme o úpravu příkazu:

- Souhlasu s inkasem u Vaší banky – účet 0100022231/0800 nahradíte účtem 115-9849740287/0100, Komerční banka s měsíčním limitem u žáků a zaměstnanců škol 1000,-Kč, u cizích strážníků 2000,- Kč. První platba na nový účet v srpnu 2019 na měsíc září 2019.
- Jednorázový příkaz (platba stravného na pololetí nebo celý školní rok), u Vaší banky – účet 0100022231/0800 nahradíte účtem 115-9849740287/0100, Komerční banka. Používejte, prosím, správný variabilní symbol (= čtyřmístné číslo strážníka), které Vám sdělí pokladník školní jídelny. V případě nesprávného nebo žádného variabilního symbolu se platba vrátí zpět na Váš účet. Do zprávy pro příjemce vždy uveďte jméno strážníka.

Děkujeme za pochopení,
Eva Franková, vedoucí ŠJ

Kdy je vlastně ten správný začátek roku?

Zatímco pro většinu lidí je spojený tradičně s prvním lednem, kdy si dávají nejrůznější předsevzetí a potichu i nahlas slibují, co všechno změní, nebo to aspoň zkusí, pro učitele, žáky a jejich rodiče, zvláště pak pro rodiče prvňáčků, je stejně důležitý den na začátku září, kdy se poprvé, potřeť, podeváté, ale i třeba podvacáté vydávají po prázdninách do školy. Já se na začátek nového školního roku se už od své první třídy vždycky těším a mám radost, když vidím, že nejsem sama. Většina dětí i kolegů do školy přichází s úsměvem a radostným očekáváním, co nového je letos bude čekat.

Nejvíce nadšení je vždycky u prvňáčků, pro které je začátek školy obrovskou změnou. Letos vítáme 3 třídy nových školáků a školáček na Heyráku a dvě na Čajdě. Všem přejeme, aby se jim u nás líbilo a aby se z nich během následujících deseti měsíců stali šikovní čtenáři i počtáři, kteří si dokážou zapsat všechno, co budou potřebovat. Milé paní učitelky jim budou trpělivě ukazovat, jak na to, a určitě objeví i pár nových kamarádů.

U devťáků je také vidět nadšení, s úsměvem dávají najevo, že letos je to naposled. I oni však přichází zvědaví, co se letos změní, co bude jinak. Ani letos Heyrák nezklame, pár podstatných změn na všechny čeká.

Nejpodstatnější změna se týká stavebních úprav. V rámci projektu Odborné učebny, který financuje zřizovatel statutární město Olomouc, byly zrekonstruovány školní dílny a jedna z počítačových učeben. Zvláště z nových dílen máme velkou radost a věříme, že ji budou mít i žáci druhého stupně, kteří se v nich budou učit pracovat s různými materiály. Jako jedna z mála škol jsme nikdy nepodlehli trendu dílny zrušit, o to radši jsme byli, když přišla příležitost na jejich modernizaci. Těší nás skutečnost, že i noví kolegové mají o práci v dílnách zájem a své nadšení přenášejí i na žáky. Smutné články v médiích o tom, že dnešní žáci umí zacházet pouze s mobilem, tedy pro Heyrák určitě neplatí a s novými dílnami to bude určitě ještě lepší. O zapojení školy do projektu IKAP si rovněž můžete přečíst v samostatném článku. Druhou novou učebnou je zrekonstruovaná počítačová učebna, která bude zároveň sloužit i pro výuku jazyků, bude to taková naše druhá jazyková laboratoř s audio-vizuálním vybavením, které budou moci učitelé při výuce používat. Obě učebny jsou vybaveny i zcela novým nábytkem a dalším zařízením, takže žáci i učitelé si budou výuku v nových prostorách jistě užívat. V atriu nám v rámci tohoto projektu přes prázdniny vyrostl výťah jako nezbytný prvek současných požadavků na bezbariérovost všech škol. Celková investice je více než 6 milionů Kč.

Na schodech u automatu nám přibýlo pár nápisů. Jsou tam proto, abychom měli na očích to, co dělat máme, a občas na to zapomínáme. Přezout se, pozdravit, poprosit, poděkovat Věřím, že letos nám to půjde ještě lépe a zapomínat na to budeme čím dál méně.

O totéž se samozřejmě budeme snažit i na našem odloučeném pracovišti. I tam nás letos čeká změna v podobě lépe vybavené místnosti pro práci speciální pedagogiky. Tato místnost vznikla z nevyužívané kanceláře zástupce ředitele a bude sloužit i jako relaxační zóna pro žáky, zvláště pro ty nejmladší.

Změn je pro letošní rok opravdu hodně. Jako každý rok vítáme nové žáky, kteří se přes prázdniny přistěhovali nebo míří do fotbalových či atletických tříd. Přejeme jim, aby si jim na Heyráku líbilo a dařilo! To samé přejeme i novým kolegům, kteří na Heyrák nastupují. Jednou z nových tváří je zástupkyně pro první stupeň, Mgr. Lenka Vojtková, která se na práci u nás velmi těší. Když někdo nový nastupuje, většinou to znamená, že někdo jiný končí. Děkujeme tímto dnes už bývalé zástupkyni Mgr. Anně Příkrýlové za desítky let obětavé práce, které škole věnovala.

A teď už může nový školní rok začít. Tak at je nejenom jeho začátek, ale i celých deset měsíců, které nás společně čekají, podle našich představ.

Mgr. Ludmila Balíková, zástupkyně ředitele

Olomoucká Učitelka roku je z Heyráku

Titul „Učitel roku“, který město Olomouc uděluje od roku 2015, opět zamířil na Heyrák. Ze slavnostního večera v Moravském divadle v předvečer Dne učitelů si jej odnesla paní učitelka Silvie Svobodová, která na základní školu Heyrovského v Olomouci nastoupila na konci srpna roku 2009. Je docela dobře možné, že si své nové působiště vybrala úmyslně, podle jména nejslavnějšího českého fyzikálního chemika Jaroslava Heyrovského.

Kdyby se Jaroslav Heyrovský s paní učitelkou Svobodovou potkal, určitě by jí poděkoval za to, jak nenápadně a úspěšně přesvědčila žáky, že chemii ve škole nemusí jenom přežít, ale mohou si ji i užít. Gratulujeme oceněné paní učitelce a přejeme jí hodně dalších žáků, pro které se chemie stane předmětem, na který se budou těšit.

vedení školy

Sborovna na Čajdě - genius locci

V práci jsem před sedmou ráno, protože mám ráda ranní pohodu a klid, kdy si můžu všechno nachystat a vyřídit bez dětských hlásků.

Na ZŠ Čajkovského začnu v září svůj 7. rok. A stále můžu říct, že se do práce těším. Není to jen práce, kterou mám ráda. Je to i kolektivem lidí, který kolem sebe mám. Pracovala jsem i mimo školství a musím potvrdit, že bezva kolektiv je velký bonus, který můžete získat. Každá z nás je jiná, má jinou povahu, jiné starosti, jiné zkušenosti, ale dohromady to funguje. Ano, mluvím v ženském rodě, protože je to ryze ženský kolektiv (bohužel nebo bohudík). To neznamena, že se občas nepohádáme a není sem tam dusno. Myslím, že to k naší práci patří. Vždycky se ale najde někdo, kdo vám pomůže, zaskočí za vás, vyřeší situaci, prostě zachrání.

Ale největší dar, který jsem s baticem na Čajdě získala je úžasný smysl pro humor, protože, když se zasmějete od srdce hned ráno, je celý den o něco lepší.

Jak na závěrečné poradě konstatoval pan učitel, který odchází na jinou ZŠ: „Všude chleba o dvou kůrkách“. Můžu s tím souhlasit, ale nikdy nebudete spokojení, pokud nebudete spokojení sám se sebou, s prací, kterou děláte a s lidmi, které máte kolem sebe.

Proto chci poděkovat „ženským z Čajdy“ a taky paní zástupkyni Balíkové, která velkou měrou přispěla k tomu, že letošní školní rok proběhl v pohodě.

Jitka Berková

Erasmus+

Profesní rozvoj (staff training) umožňuje učitelům, ředitelům a jiným pracovníkům škol účastnit se aktivit dalšího profesního rozvoje v zahraničí, a to v podobě účasti na kurzech či stínování. Ve školním roce 2018/19 se projektu zúčastnilo 11 učitelů s různou délkou pedagogické praxe působící na I. i II. stupni, 9 ze ZŠ Heyrovského a 2 z odloučeného pracoviště ZŠ Čajkovského. Mobility zaměřené na angličtinu proběhly ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska (UK) a v Irsku, mobilita zaměřená na němčinu v Rakousku. Tento projekt byl kompletně realizován za finanční podpory Evropské unie.

A jak kurzy hodnotí někteří jejich účastníci?

V termínu 3. – 14. prosince 2018 jsem měl tu možnost pobývat v Londýně na jazykovém kurzu v rámci projektu plně financovaném EU – Erasmus +. Nejen že to byl neskutečný zážitek, být tak dlouho v jednom z nejúžasnějších míst Evropy, ale také jsem měl možnost rozvinout své jazykové schopnosti. Už jen fakt, že ne moc dobrý angličtinář, má být 14 dní v zemi, kde nikoho nezná a také zde nikdo nemluví vaší řečí, je tedy obrovská výzva. A jestli to chcete zvládnout, nezbyde Vám nic jiného, než začít mluvit. A mluvíte. Není to nic moc, ale po chvíli zjistíte, že to celkem stačí. Lidé kolem Vás mluví dost podobně, a že vlastně ta vaše angličtina není zase tak špatná, a že jste schopni se na všem podstatném v pohodě domluvit. Díky tomu, že jsem tuto výzvu přijal (po trochu delším rozmyšlení) a odhodil strach z mluvení anglicky, jsem měl tu možnost si promluvit třeba s Japoncem, Korejcem, Rusem, Saudem, Turkem, Brazilcem a Čilánem. A bylo velmi zajímavé poslouchat, jaké zvyky a tradice mají lidé z různých koutů Země. A mluvit o místech, které můžete v Londýně navštívit, nemá asi ani smysl.

Díky čtrnácti dnům, které jsem měl možnost strávit na jazykovém kurzu v Londýně, ze mě opadl strach mluvit anglicky, přijal jsem svoji úroveň angličtiny a jestli se chci zlepšovat, musím využít každou možnost mluvit anglicky. Dále jsem schopný cestovat po Evropě a domluvit si k tomu vše potřebné jak psanou tak mluvenou formou. Stejně tak pobývat delší dobu v anglicky mluvící společnosti. Navázat kontakt s anglicky mluvícím člověkem a zjistit nebo předat potřebné informace.

Pár měsíců po kurzu jsem měl možnost čerstvě nabyté zkušenosti aplikovat v praxi. S fotbalovým klubem jsme odjeli na soustředění do Holandska. Holandsko bylo výborným místem, protože zde plynne anglicky mluví úplně každý. Každodenní kontakt s personálem hotelu, komunikace s místními trenéry a bohužel i návštěva nemocnice byly výborné příležitosti mluvit anglicky. Stejně tak i při přípravě tohoto zájezdu vyzkoušet anglicky psanou konverzaci přes email.

Mgr. Ondřej Kalina

Proč jsem se rozhodla vycestovat do zahraničí?

Příležitost vycestovat pracovní do zahraničí a účastnit se vzdělávacího kurzu v anglickém jazyce beru jako jedinečnou a velmi si této možnosti vážím. Anglický jazyk je pro mě velmi důležitý a mám k němu hluboký vztah. Vzhledem k mému povolání chci, aby i mí žáci a žákyně měli pozitivní vztah k novému jazyku a učili se ho s nadšením. Vždy jsem se snažila do vyučovacích hodin cizího jazyka zapojovat zajímavé aktivity, hry a nové metody, ale občas mi nápady a inspirace docházely. Proto jsem věřila, že právě kurz v zahraničí, který je na toto téma zaměřený, by mi mohl dopomoci k novým zkušenostem a praktikám, které bych pak efektivně mohla dále využívat se svými žáky. A také se tak stalo.

Čím mi byl zahraniční kurz přínosný?

Nejvíce oceňuji veškeré nové metody, hry, aktivity a materiály, které mohu aplikovat u svých žáků. V zahraničním kurzu jsem získala mnoho nových velice zajímavých aktivit, her a metod, se kterými jsem se nikdy předtím nesetkala. Jako velice pozitivní vnímám i fakt, že mi zkušenosti mohly předávat i kolegyne z jiných zemí.

Dále mě velice těšil fakt, že byl kurz složený lidmi, kteří pocházeli z různých koutů světa a tak člověk slyšel jiné přízvuky anglického jazyka, byl nucen porozumět a stále svoji angličtinu rozvíjet. Slovní zásoba se mi obohacovala o mnoho slovíček, ale taky o spoustu frází, které používají spíše rodilí mluvčí. Součástí kurzu byla i témata jako Historie Velké Británie nebo Tradice a zvyky. Bylo příjemné zjišťovat něco o nové kultuře a obohatit se o mnoho nových poznatků.

Možnost bydlet v hostitelské rodině a nahlédnout tak do domácnosti místním obyvatelům beru jako jedinečnou. Ochutnáte tradiční kuchyni, dozvíte se něco o místních lidech a zájmovostech, které Vás nikde nenaučí.

Mgr. Sandra Podhorná

Jak se vzdělávají učitelé?

Pod výukou angličtiny si většina z nás představí hlavně gramatiku a slovíčka. Oblasti, které každý učitel angličtiny pravděpodobně ovládá a pokud správně vysvětlí pravidla a žáci se je naučí, je téměř vyhráno. Jak ale děti ke studiu angličtiny přilákat? Jak podnítit jejich zájem? To už je věc druhá. Výuka jazyka může být jak nudná, tak zábavná. Aby to bylo to druhé, je úkolem učitele.

O oživení angličtiny už se napsalo mnoho, jak ale všichni víme, vlastní zkušenost je nejlepší. Proto jsme měli velkou radost, když nám bylo, v rámci projektu Erasmus+, který je financován Evropskou unií, umožněno vyjet na studijní pobyty do Velké Británie. Dva týdny strávené na britských ostrovech rozšířily i mé obzory.

Připomněla jsem si, jaké je to být žákem a zasedla, společně s několika dalšími učiteli a učitelkami z různých evropských zemí, do lavic v krásné historické budově jazykové školy v Yorku a dva týdny jsme se velmi praktickou formou věnovali tématice začlenění techniky do výuky angličtiny. Vytvářeli jsme nejrůznější interaktivní materiály a zkoušeli funkce programů a aplikací, které jsou učitelům v dnešní době dostupné. Měli jsme možnost porovnat zkušenosti využívání techniky na našich kmenových školách a uvědomit si, že každá škola má sice jiné vybavení a možnosti, ale většina učitelů řeší velmi podobné problémy. Předali jsme si navzájem spoustu užitečných odkazů a poznatků a vyměnili kontakty pro možnou budoucí spolupráci.

Velkým přínosem těchto pobytů je fakt, že se odehrávají v zahraničí. Vyprávět žákům o životě v anglicky mluvících zemích je mnohem zajímavější, má-li učitel vlastní zkušenosti. „Co Britové jedí?“, „Nosí britské děti opravdu uniformy?“, „Jak bydlí?“, „V čem se jejich život liší od toho v Česku?“ a další podobné otázky už jsem slyšela mnohokrát a také díky projektu Erasmus+ mě stále méně často nějaká zaskočí.

V neposlední řadě jsem si oprávněně vlastní schopnost komunikace v cizím jazyce. Naučila se nové běžně používané fráze a zdokonalila slovní zásobu využívanou při používání internetu, techniky a programů.

Jana Manová

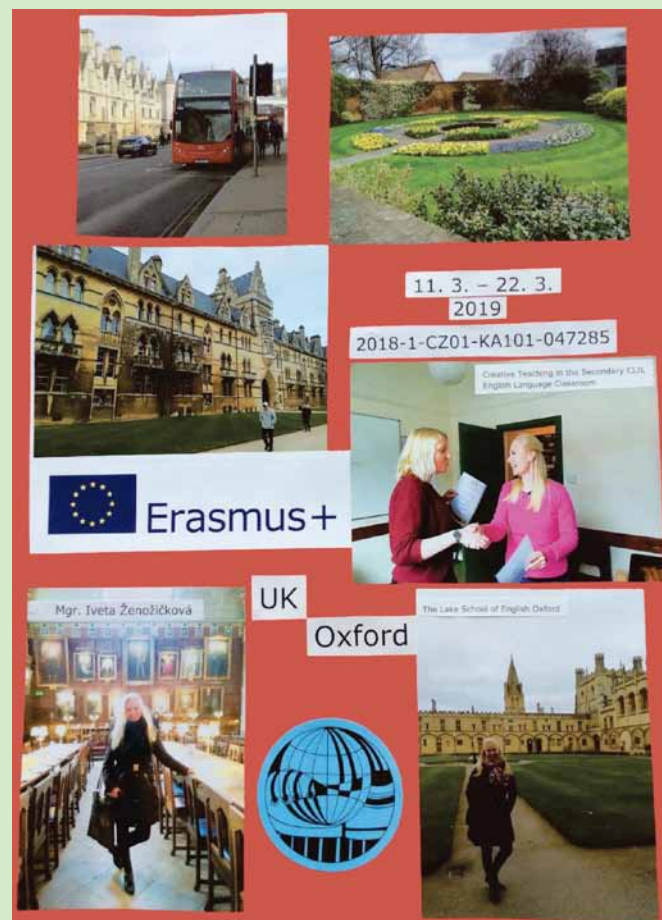
Studium angličtiny

Jsem moc ráda, že jsem dostala možnost vycestovat na studium angličtiny v rámci projektu Erasmus+, který mimo jiné umožňuje učitelům další vzdělávání a je plně hrazen z prostředků EU, do Oxfordu, abych získala nové poznatky a nápady, které již využívám ve výuce. Zároveň jsem se seznámila se stejně „nalanádnými“ učiteli ze zahraničí, se kterými plánujeme společné projekty.

Během studia jsem si našla i čas na to, abych navštívila krásné historické památky přímo v Oxfordu. Nejvíce mi v hlavě utvřel Oxford Castle & Prison, kde nás provázel veselý průvodce, který svůj výklad oživil i humornými historkami. A kdo by neznal Harryho Pottera? Spousty scén se natáčelo právě v Oxfordu v prostorách Christ Church College. Jídlna, schodiště, místa, kde se Harry učil lézat. Zde jsem se zúčastnila i Evensong s doprovodem pěveckého sboru. Byl to okouzlující zážitek...

Jediné, z čeho jsem byla vždy rozpačitá - typicky nevyzpytatelné počasí, ale s deštníkem stále u sebe se dalo i to zvládnout.

Iveta Ženožicková

BACK TO SCHOOL

Co dělají učitelé o letních prázdninách? My jsme měly možnost díky projektu ERASMUS+, který je plně financován EU, vycestovat do skotského Edinburghu a usednout zpět do lavic v jazykové škole CES EDINBURGH. A jaké to bylo?

Iva: Mišo, proč ses rozhodla vyrazit na jazykový kurz do zahraničí?

Michala: V první řadě mě nadchla možnost vycestovat do zahraničí s cílemprocvičit a prohloubit své jazykové dovednosti v anglickém jazyce. Na základě své předešlé zkušenosti můžu říct, že studovat cizí jazyk v zemi, kde tento jazyk používají její obyvatelé jako jazyk mateřský, je jedna z nejlepších a nejefektivnějších cest, jak se aktivně učit a používat cizí řeč.

Určitě musím zmínit, že při mém výběru destinace sehrál roli fakt, že Edinburgh, sídlo někdejších skotských panovníků, je plné historických památek, což jsem si jako dějepisárka nemohla nechat ujít.

Michala: A proč sis Ty vybrala zrovna Skotsko?

Iva: Poslední jazykový kurz jsem absolvovala v jihoanglickém městečku Sidmouth. Měli jsme výborného učitele, který nám vyprávěl, že když dojel poprvé do Glasgow, města, které leží také ve Skotsku, nerozuměl moc z toho, co mu Skotové říkali. Bylo mu jasné, že je to kvůli dialektu, ale zároveň si uvědomil, jak to musí být matoucí pro všechny, kdo nemají angličtinu jako rodnou řeč a učí se ji ve škole několik let. Přijedou do Skotska a nerozumí - jak se asi musí cítit? Chtěla jsem se sama přesvědčit, jak to tedy mají Skotové se svou angličtinou. A bylo to přesně tak, jak říkal.

Na jeden z výletů jsme dostali „pravého Skota“. Vyprávěl nám během několikahodinové cesty jeden příběh za druhým a já se musela hodně soustředit, abych mu rozuměla alespoň polovinu z toho, co říkal. Večer jsem byla tak unavená, že jsem si vzpomněla, jak obtížné to je, když se člověk učí cizí jazyk a poprvé přijde do kontaktu s rodilým mluvčím. Fakt, že to jde časem samo a bez větší námahy, je odměna pro všechny, kdo se do toho pustí.

Iva: Popsala bys, jak vypadaly naše všední dny v Edinburghu?

Michala: V základu by se dalo říct, že stejně. Dopoledne probíhala výuka v jazykové škole CES, dvakrát do týdne jsme mely taky „odpoledku“, v ostatní dny jsme vyrážely za poznáváním Edinburghu. Detailněji popsáno, žádný den nebyl stejný. Po stránce profesní i z hlediska jazykového byla téměř každá hodina pro mě přínosem. Odpolední nasávání atmosféry skotské metropole v „živých“ ulicích i v malebných uličkách Edinburghu a taky návštěvy historických a kulturních míst se staly součástí našeho všedního dne. Protože Edinburgh leží u moře a my jsme měly to štěstí bydlet v jeho blízkosti, večerní procházky po pláži samozřejmě nemohly chybět.

Michala: Řekneš, jak jsme strávily víkend ve Skotsku?

Iva: Ano, škola nabízela několik výletů do okolí a jeden výlet jsme podnikly i přes místní cestovní kancelář - tam nás doprovázel právě onen průvodce, který nás kromě krásných míst ve Skotsku zavedl i do světa skotské angličtiny. Viděly jsme nádhernou přírodu v hornaté krajině Highlands, včetně nejvyšší hory Ben Nevis, ta je jen o něco málo nižší než naše Sněžka. Měli jsme možnost projet se po známém jezeře Loch Ness a osobně se seznámit díky barvitému vyprávění průvodce na lodi s Nessie. Navštívily jsme „oranžový“ hrad Stirling, v němž se narodila známá královna Marie Stuartovna. Ta byla na tomto hradě korunována, když jí bylo pouhých šest dnů!

Iva: Mišo, Ty učíš dějepis. Které památky bys doporučila budoucím návštěvníkům Edinburghu?

Michala: Nepřehlédnutelnou dominantou města je bezesporu edinburhský hrad, který slíží zbytek Edinburghu z tzv. Hradní skály. Jedná se o komplex budov vybudovaných a upravených v různých dějinných obdobích. Každý den kromě neděle se v jednu hodinu po poledni odtud rozléhá do širokého okolí hlasitý výstřel z děla příhodně nazvaného One O'Clock Gun. Někdejší téměř nedobytná pevnost dnes návštěvníkům představuje hlavně vojenskou historii včetně památníků připomínajících Skoty padlé ve válečných konfliktech od 20. století. Zmínila jsi, Ivo, rodiště skotské

královny Marie Stuartovny. Ta ve zdejší Královském paláci porodila syna Jakuba, pozdějšího skotského a anglického krále. Ve stejné budově jsou taky vystaveny skotské korunovační klenoty.

Skutečným sídlem skotských králů se stal palác Holyroodhouse, který jako oficiální sídlo využívali a dodnes využívají vládnoucí britští panovníci při svém pobytu ve Skotsku. Samotná prohlídka vkusně, a přitom královsky zařízeného paláce na mě udělala obrovský dojem, který byl umocněn zajímavými informacemi z audioprůvodce. Milovníci britské královské rodiny by určitě neměli minout výstavní prostory věnované svatbě prince Harryho a vévodkyně Meghan, kde jsou mj. prezentovány jejich svatební oděvy. Třešničkou na dortu byla pro mě prohlídka pozůstatků augustiniánského opatství Holyrood ze 12. století (s možností dobové 3D projekce), v jehož blízkosti později vyrostl právě samotný královský palác.

Posledním mým královským tipem v Edinburghu je prozkoumání královské jachty Britannie. Nenechte se zmást, když vás ukazatele nasměrují do rozlehlého nákupního střediska, protože tady začíná výstava, odkud plynule přejdete na palubu Britannie. Poprvé tato loď vyplula v roce 1953, tedy necelý rok od doby, kdy byla současná britská panovnice Alžběta II. korunována královnou. Následujících 44 let se na Britannii pavili příslušníci královské rodiny a taky další společensky významní a političtí hosté. V současnosti jachta, zakotvená v edinburhském přístavišti, slouží již přes 20 let návštěvníkům, aby si prohlédli honosné královské prostory i kajuty námořníků a personálu či technické zázemí lodi včetně strojovny.

Fanoušci Harryho Pottera by mi asi neodpustili, kdybych se alespoň letmo nezmínila, že právě v Edinburghu „se narodil“ neohrožený kouzelník s jizvou na čele a kulatými brýlemi. V restauraci The Elephant House totiž sedávala J. F. Rowlingová a sepisovala první napínavé a magii protknuté příběhy o Harrym.

Michala: Bylo něco, co Tě při pobytu zaskočilo?

Iva: Anglické počasí je všeobecně známé. To skotské je ještě o krok dál. Přijely jsme z tropického vedra do patnácti stupňů se silným větrem. A druhý den déšť, ale než vytáhnete deštník, potřebujete sluneční brýle. Sedmáct stupňů je pro mě vrchol léta a pokud dva dny neprší, tvrdí, že je období sucha.

Dalším překvapením byly autobusy. Několik dní nám trvalo, než jsme se zorientovaly, odkud co jezdí a kde máme vystoupit. V autobuse se totiž většinou jména zastávek nehlásí. Ze začátku nám tedy autobusy ujížděly těsně před očima a první den nám několikakilometrová cesta z letiště trvala přes dvě hodiny - stejně jako let z Prahy do Edinburghu. Budoucím návštěvníkům tohoto města bych tedy doporučila cestu autobusem dobře nastudovat předem.

Naopak příjemným překvapením bylo, že ve stejnou dobu byla v Edinburghu královna Alžběta II. Pro několik tisíc pozvaných lidí pořádala v zahradě svého sídla každoroční party. Viděly jsme přistávat královský vrtulník, v němž přiletěla princezna Anna.

Iva: A co Tebe mile překvapilo?

Michala: Na prvním místě určitě pozitivně naladěni, kontaktní i nápomocní obyvatelé Edinburghu a obecně Skotové, kteří se ke svému původu hrdě hlásí. Všichni Skotové, s nimiž jsme přišly osobně do kontaktu, ať už to byli naši učitelé v „jazykovce“, naši domácí či průvodci na našich výletech, neopomněli při první příležitosti, ale i opakovaně zmínit: „Já jsem Skot a mám skotské příjmení!“

Upřímně, roli studentky angličtiny jsem si užívala. S Richardem a Andym, zábavnými a současně profesionálními učiteli, jsme si prošly nabitým programem. Po náročném dni stráveném ve škole jsme se však těšily na společnou večeři s Margaret a Albertem, u nichž jsme byly ubytovány. Určitě se mnou budeš, Ivo, souhlasit, když řeknu, že jsme měly štěstí na až neskutečně srdečné a vstřícné hostitele.

Obě jsme moc rády, že nám škola umožnila prostřednictvím projektu ERASMUS+ do Edinburghu vycestovat. Používat cizí jazyk při rozhovoru s rodilými mluvčími v jejich zemi je ta nejlepší příležitost, jak si ho osvojit a zlepšit se v něm. Pokud máte takovou možnost, určitě ji využijte.

Iva Frýbortová, Michala Navrátilová

Pasování prvňáčků na čtenáře

Na konci školního roku žáci 1. tříd navštívili poprvé školní knihovnu. Paní knihovnice děti seznámila s řádem školní knihovny. Děti předvedly, jak zvládly celou abecedu a jak se naučily hezky číst. Za odměnu byli všichni prvňáčci paní knihovnicí pasováni na čtenáře. Obdrželi pamětní list a medaili, záložku s abecedou a první školní časopis. Od 2. třídy mohou děti školní knihovnu pravidelně navštěvovat.

Učitelky 1. tříd: M. Babičková, I. Hlaváčová, I. Krhovská, M. Skácelová

Prvňáčci na exkurzi v Tesco

V průběhu 2. pololetí měli prvňáčci možnost navštívit obchodní řetězec Tesco. Nenakupovali jako běžní zákazníci, ale vyzkoušeli si různé profese. Prohlédli si místa, do kterých se běžní zákazníci nedostanou, např. sklady, mrazáky, kanceláře. Velmi je zaujalo prostředí pekárny, kde si mohli sami upéct housky, rohlíky, preclíky, apod. Největší zábava pro všechny byla role pokladní. Pod vedením zkušené pokladní si společně zahráli na prodáváče a kupující. Vyzkoušeli si práci na kase a po tomto zážitku měli všichni jasno, jaké bude jejich budoucí povolání. Kromě výborného občerstvení a zážitků si domů odnesli i svůj vlastní výrobek.

Učitelky 1. tříd

Hrad Šternberk v obležení prvňáčků

V předposlední červnový týden byl hrad Šternberk napaden prvňáčky ZŠ Heyrovského. Byli rozděleni do několika bojových oddílů, ve kterých postupně obléhali hrad ze všech stran. Odstřelovali nepřátelskou čarodějnicí, stavěli strážní věž, těžili drahé kameny, nacvičovali vrh granátem a tvořili vlastní erb. Hrad byl dobyt. Odměnou těm nejlepším byl vstup do hradní věže a otevření schované truhly s pokladem. Následovalo obsazení všech vnitřních prostor hradu, našťastí s paní průvodkyní. Na závěr nezbyvalo nic jiného, než se zase vrátit na své školní panství.

Druháci

Motto: Nejlepší kamarádka je jako čtyřlístek. Těžko se hledá, ale máte štěstí, když ji najdete.

Uplynulý dva roky od okamžiku, kdy se poprvé setkali žáci 1. A třídy se svou paní učitelkou ve své krásně připravené učebně. Dva roky naplněné společnou školní prací, poznáváním nového prostředí a lidí kolem sebe. Dva roky vytváření vzájemných vztahů ve třídě, hledání kamarádů, se kterými nás pojí společné zájmy i náklonnost.

Kamarádství a vzpomínky na školní léta nás budou provázet celým životem. Hned po rodině je pro každého z nás nejdůležitější velmi dobrý kamarád či kamarádka. Takový, se kterým chceme trávit co nejvíce volného času, smát se, sportovat, vzájemně se škádlit. Kamarád, který na nás čeká ve škole, když jsme nemocní a drží nám naše místo prázdné. Kamarád, kterému mohu i pozdě večer zavolat a zeptat se třeba, co je za domácí úkol.

Jsou děti, které mají okamžitě všude plno kamarádů. Jiné jsou ostýchačejší a je třeba je trochu popostrčit, povzbudit, aby nestály stranou. Ve vytváření zdravých vztahů tolerance a dobrého chování bývá učitelská práce snad nejsložitější. O to více pak člověka těší, že žáci chodí do školy rádi.

S některými žáky bývalé 2. A se musíme rozloučit, protože jim moc gratulujeme k přijetí do třetí třídy s rozšířenou výukou cizích jazyků. Přejeme jim, ať jim hlavně angličtina dobře jde! Na nově přichozí žáky do letošní 3. A se už moc těšíme. Však je známe se školní družiny i ze společných hodin tělesné výchovy. Takže do nového školního roku 2019/2020 odvázně.

D. Bouzková

Návštěva přírodovědecké fakulty

Každoročně pracovníci přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci Veletrh vědy a výzkumu, na kterém se snaží malým návštěvníkům na různých stanovištích přiblížit pro ně abstraktní svět vědy a její úzké spojení s dnešním životem.

Akce se dětem moc líbila a tohle jsou některé jejich ohlasy na ni.

Maruška: Nejvíce mě zaujaly chemické pokusy.

Tereška: Na návštěvě přírodovědecké fakulty jsme plnili různé úkoly. Mě nejvíce zaujala informatika, při níž jsme na počítači spolu s robotem tvořili hru.

Markétka: Klidně bych tam šla ještě jednou, protože jsem si nestihla vyzkoušet virtuální realitu.

Žáci 4. B s třídní učitelkou

Sportovní den našich třetáčků

V závěru uplynulého školního roku si učitelé třetích ročníků připravili pro své žáky sportovní dopoledne. V tento den se určitě do školy těšili všichni žáci, protože se neučilo, ale sportovalo. Přálo nám i počasí, neboť v týdnu extrémních veder se v tento den sluníčko schovalo.

Ráno v devět hodin se žáci 3.A, 3.B, 3.C, 3.E i 3.F shromáždili ve sportovním areálu naší školy. Slavnostně zahájili dopoledne plné pohybu a soutěžení. Hned potom se vypravili na předem připravená stanoviště.

Během dopoledne si děti prošly 5 disciplínami: skok z místa, skok do dálky, hod míčkem, běh na 50 m a hod na cíl. Všichni podávali výkony na hranici svých možností a za své úsilí byli nakonec odměněni.

Výlet na Macochu

V dnešním přetechizovaném světě plném počítačových her, virtuální reality, interaktivních výstav, v této době, kdy děti běžně cestují do zahraničí, poznávají cizí země, je velkým problémem děti zaujmout. S kolegy z ročníku jsme přemýšleli, kam s dětmi vyrazit na výlet. Je široká nabídka agentur, které nabízí programy s animátory, kteří se snaží je zaujmout. Proto jsem byla trochu skeptická, když kolegové navrhli, že pojedeme na výlet do jeskyně Macocha. Kousek nedotčené přírody, nádherná procházka krápníkovými jeskyněmi zakončená romantickou projíždkou na lodičce po říčce Punkvě, byla pro děti velkým zážitkem. Výlet se dětem neobyčejně líbil a mě velmi potěšilo, že i bez počítače a virtuální reality lze ještě dnešní děti zabavit výletem do přírody.

za čtvrté ročníky tř. učitelka 4. B

Rozloučení s 5. A a 1. stupněm

Poslední den školy spolu s rozdáním vysvědčení skončila zároveň společná cesta mých žáků z 5. A a mne jako třídní učitelky. Trvala 3 roky a přinesla, myslím, mnoho dobrého. Spoustu usilovné práce a školních povinností, nových poznatků a vědomostí, ale i spoustu pěkných zážitků, různorodých aktivit, milých setkání i zajímavých akcí mimo školní prostředí. Dovolím si alespoň letmě ohlédnout za některými z nich.

Září nám zpříjemnila návštěva Pevnosti poznání a edukačního pořadu k vlastivědě „Život ve středověkém městě“. Děti toto historické období velmi zaujalo a asi nejvíce ze všech činností se jim líbilo převléknout se za vojáky do napodobenin tehdejších dobových uniforem. Také jsme zavítali do Vlastivědného muzea na program „Tajemství muzea“. Zde si děti zahrály na detektivy, v truhlách měly najít ukryté předměty a rozpoznat, ve kterém časovém období se používaly a k čemu sloužily. Rovněž v září jsme si podrobně prohlédli budovu radnice i přilehlé kašny v pořadu „Olomouc v kostce“, v říjnu jsme si velmi užili nádherný muzikál „Noc na Karlštejně“ v Moravském divadle. Prosinec patřil dojemnému adventnímu setkání ve farním sále kostela sv. Mořice i zpěvu koled za doprovodu majestátních varhan. Závěrem kalendářního roku jsme se vypravili do Planetária v Brně a na hrad Špilberk.

Ve 2. pololetí se nám opět velmi líbily pořady ve Vlastivědném muzeu, tentokrát o tradicích slavení Velikonoc a o hanáckém kroji a jeho jednotlivých částech. Nesmíme nás obohatila i návštěva knihoven a besedy o pohádkách Dálného východu i o poněkud „drsných“ příbězích anglického spisovatele Davida Walliamse plných jeho osobitého humoru.

Po prázdninách moji žáci „vykročí“ na 2. stupeň, každý jiným směrem: někteří vstří sportovním úspěchům, další si rozšíří a obohatí své znalosti v jazykové třídě, jiní budou pokračovat dál ve své kmenové třídě. Čekají na ně nové předměty, jiné zážitky a další učitelé.

A proto za sebe všem svým „bývalým“ svěřencům i jejich rodičům ze srdce přeji šťastné a úspěšné vykročení. Ať se Vám daří, děti!!!

Simona Trávníčková

Závěr školního roku na hradě Helfštýn

Jako cíl letošního školního výletu si děti z naší 2. A a 5. A vybraly zříceninu hradu Helfštýn. Datum jsme stanovili na čtvrtek 13. června. Chtěli jsme na závěr školního roku zažít romantickou atmosféru dávných časů, seznámit se s místními lidmi, dozvědět se něco nového a hlavně být všichni spolu.

Hned ráno jsme vyrazili komfortním autobusem a za krásného slunečného počasí. Cesta probíhala příjemně a neodradila nás ani poměrně delší objížďka u Lipníka nad Bečvou. Za hodinu jsme zastavili pod vytouženým hradem, kde jsme již byli očekáváni a velmi mile přivítáni hradním personálem.

Nejdříve jsme absolvovali úvodní přednášku o historii objektu včetně informací o všech jeho majitelích. Té se bravurně zhostil pan kastelán, stejně jako celé následné prohlídky hradní zříceniny. Nutno říci, že měl nejen obdivuhodné znalosti, ale i úžasný vztah k dětem. Během výkladu jsme se zastavili u Černé kuchyně, Zeleného jezírka a ti nejvytrvalejší dokonce vystoupali i 77 schodů na místní rozhlednu. Na nádvoří jsme obdivovali díla uměleckých kovářů z jejich každoročního setkání Hefaiston a v přilehlé mincovně si děti mohly vlastnoručně „vyrazit“ nebo koupit dobové mince.

Den nám zpříjemnil výtečný oběd ve stylové hradní restauraci, kde jsme si rádi odpočinuli. Posléze si každý z nás mohl zakoupit upomínkový předmět na památku pro sebe a své blízké ve zdejších obchůdku. Také se hojně kupovaly, psaly a rozesílaly pohlednice, které udělaly velkou radost rodičům čekajícím doma.

A co napsat závěrem? Náš výlet se nám opravdu vydařil a Helfštýn můžeme všem zájemcům vřele doporučit. Nevěřte? Přijďte a přesvědčte se!!

*Simona Trávníčková a děti z 5. A
Dana Bouzková a děti z 2. A*

Our Happy Year

I letos jsme v angličtině měli mezinárodní projekt. Líbilo se mi, že jsme komunikovali s novými kamarády v různých státech, byli ze Španělska a z Polska. Nejdříve jsme psali dopisy, a pak jsme psali emaily v počítačové učebně, to bylo super. Ve Španělsku jsem měla kamaráda Victora a v Polsku hned dva, Jowitu a Kubu. Na počítačích to bylo lepší, protože to bylo rychlejší, nemuseli jsme dlouho čekat na odpověď a mohli jsme si psát i s jinými žáky ze španělské třídy. Když jsme si psali dopisy, bavilo mě, že jsme psali různé zajímavosti o sobě, a taky jsme jim dávali otázky, na které v dalším dopise odpovídali. Nejlepší byl jejich úkol, kdy nám popsali dům a my jsme ho potom měli nakreslit. Všichni se snažili. Paní učitelka to všechno nafotila a poslala jsme jim to. Asi se hodně divili, co jsme nakreslili. Napsali nám, že nejvíce se trefila Viki, ale všechny naše obrázky se jim líbily. Hodně mě to bavilo a klidně bych si to zopakovala.

Kačka, 4. B

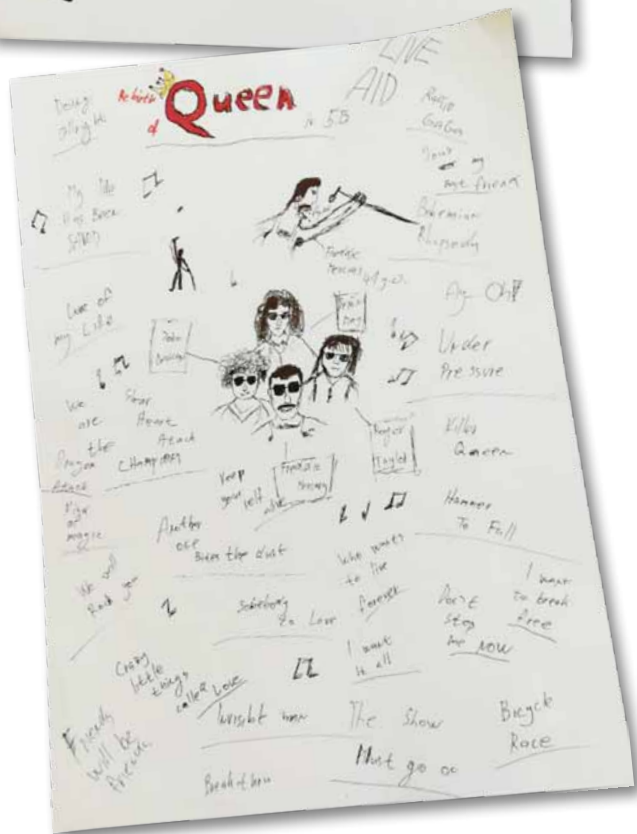
Sezona trvá od února do listopadu, kdy první a poslední měsíce v roce trénuje v Itálii. A co dělá mimo sezónu? Hlavně atletiku 3x týdně a parkur. Motokáry nejsou jen o točení volantem, ale hlavně o fyzické, postřehu, a samovyhodnocení krizových situací. Motokáry pro Matyho znamenají svět, ve kterém by se rád uplatnil a to jako závodník a dělá vše, aby se mu tento sen stal skutečností.

Loučení s 1. stupněm na Heyráku

Bylo to super, parta, kamarádi, spousta legrace..., zařadíme vyšší rychlostní stupeň a těšíme se, co bude dál...!

žáci z 5. B

Výtvarná výchova 2018/2019

Počátek umění v dnešním slova smyslu je spjatý s objevem moderního člověka a jeho příchodem do Evropy před zhruba 40 000 lety. Pokud bychom do umění řadili i použití barviva a drobné zdobení předmětů pomocí vrypů, pak jsou jeho počátky ještě starší. Výtvarné umění je tu s námi již hodně dlouho a je naší samozřejmou součástí. Pro malé děti je potřeba malovat či kreslit zcela přirozená a dost těžkou chápou, proč se rodiče nerozplyvají nadšením nad parádní čmáranicí na zdi. V dospělosti se pak stává součástí jen menší skupiny lidí a mnozí jeho význam pro společnost nedoceňují, považují ho za zbytečné či nedůležité. Jak je tohle možné? Zvlášť když víme, že...

...malování, kreslení, zkrátka tvoření odbourává stres a má terapeutické účinky, tedy léčí. Při těchto činnostech si můžete báječně odpočinout.

...tvoření nám pomáhá pracovat s emocemi, můžeme se s nimi lépe vyrovnat a pochopit je. Výtvarný je jazyk je odlišný od jazyka běžně užívaného, mluvíme tvary, barvou, liniemi, hmotou, ... Přesto jím dokážeme vyjádřit vše, dokonce i něco navíc.

...se s výtvarným uměním setkáváme každý den a je všude kolem nás. Dům, v němž bydlíme, dopravní značky nebo třeba oblečení musel někdo navrhnout. Uměte si představit, jak by náš svět vypadal, kdyby se výtvarné umění úplně vytratilo?

...tvůrčí činnosti výborně trénují náš mozek. Při běžných činnostech totiž využíváme zejména levou mozkovou hemisféru, která se specializuje na analytické myšlení, logiku, řeč, psaní, počítání atd., kdežto ta pravá, kterou stimuluje právě třeba při kreslení a malování, hostí funkce jako jsou intuice, emoce, schopnost myslet synteticky (tedy vnímat v širších souvislostech), představivost a tvořivost. Až tedy budete hledat nové a tvůrčí řešení nějakého problému, obraťte se právě na pravou mozkovou hemisféru a mějte ji dobře vytrénovanou.

...výtvarné činnosti mohou ovlivnit náš pohled na svět, naši schopnost vnímat krásu. Krásu kolem nás, krásu v nás, pomáhají nám lépe poznat sami sebe i své okolí.

...nemusíte umět kreslit, malovat nebo sochat jako slovní umělci, podstatné je se těmito činnostmi zabývat.

...tyto činnosti mají samá pozitiva. Negativa nebyla doposud objevena :-)

Tvůrčí proces je podstatou všech hodin výtvarné výchovy, důležité je orientovat se na cestu, nikoliv na cíl, nezaměřujeme se tedy na výkon. Vždy nás potěší, když ze vzniklých žákovských prací vytvoříme krásnou výzdobu, když je vystavíme v prostorách školy nebo když získají ocenění ve výtvarných soutěžích a přehlídkách. Tradičně se účastníme Olomouckého bienále, které proběhlo na podzim roku 2018 a z ocenění se radovali tito žáci: Feistlová Simona, Fialová Elen, Fryšáková Kristýna, Horáková Eliška, Jurečková Michaela a Vlčková Karolína z 6.A a Lekešová Nela, Šárníková Natálie, Voldánová Vendula, Žídková Anna, Heckelmoser Marek, Kubeš Vojtěch, Mutňanský Lukáš, Pazdera Norbert a Sedláček Matyáš ze 7.B. Dlouholetou tradicí je také účast ve výtvarné soutěži Nadace Bezpečná Olomouc, i zde se našim žákům podařilo přesvědčit porotu o výtvarných kvalitách jejich tvorby, ocenění byli: David Novák, Norbert Pazdera, Radim Ryšavý a Matyáš Sedláček ze 7. B. V posledním červnovém týdnu nás také velmi mile překvapila cena ve výtvarné soutěži organizované u příležitosti 15. výročí vstupu České republiky do Evropské Unie, tentokrát 1. místo pro Matyáše Sedláčka ze 7. B. Práce dětí si budete moci prohlédnout ve dnech 2. - 8. září, výstava proběhne jako součást doprovodného programu Dnů evropského dědictví v Olomouci.

Staré čínské přísloví praví, že jeden obraz vydá za tisíc slov. Dívejte se na krásy kolem sebe, vnímejte krásu i v sobě a mějte se krásně.

Jana Svobodová

Školní výlet 6. A a 6. D

Ve čtvrtek 13. června se uskutečnila horská výprava, jejímž cílem bylo středisko Paprsek v Jeseníkách.

Členy byly třídy 6. A a 6. D pod bedlivým dozorem několika žáků 9. C a za doprovodu třídních učitelek všech zmíněných tříd. Prvním náročným úkolem bylo zvládnutí hodinu a půl dlouhé cesty vlakem, pevně věříme, že pan průvodčí ani ostatní cestující neutrpěly doživotní následky a na vitpém sršící děti už vzpomínají jen v dobrém. Vystupovali jsme v Ostružné a pak už nás čekal výšlap. Hned zkraje se děti rozdělily na několik skupin podle toho, jakým tempem se rozhodly vrchol ve výšce 1022 metrů nad mořem zdolat. Naráz tedy nebylo možné všechny vidět, ale slyšet bylo téměř všechny. Děti udivovalo mnohé, co v lese viděly, což dávaly najevo bujarým smíchem a halekáním. Skoro to vypadalo, jako by les navštívili někteří z nich poprvé.

Kýzeného cíle našťěstí dosáhli všichni včetně pedagogického dozoru a odměnou nám byl nejen nádherný rozhled po okolní krajině, ale i vynikající borůvkové knedlíky, které nám vily novou energii do těla. Cesta zpět ubíhala jako po másle, konečně to bylo pěkně z kopečka. Vlak přijel včas a nás už jen čekala cesta do Olomouce. Pokud si myslíte, že děti byly unavené a cesta vlakem byla poklidná, tak vás nebudu přesvědčovat o opaku. Ten kdo zná děti, si to umí živě představit :-)

Pak už následoval jen příjezd na olomoucké nádraží, zdárně jsme se probodovali davy cestujících, kteří spěchali na vlak, a nakonec šťastné shledání s rodiči a dalšími blízkými očekávající náš příjezd. Výlet tímto považujeme za zdařilý a všichni si zaslouží 1*.

VOLBY NANEČISTO

Několik jarních vyučovacích hodin občanské výchovy ve třídě 6. B jsme věnovali v rámci obecní samosprávy tématu VOLBY. Vedle důležité, ale ne vždy zábavné teorie, co jsou volby a k čemu slouží, si žáci prakticky vyzkoušeli, jak takové volby můžou a skutečně by měly vypadat. A jak tedy probíhal projekt „Volby nanečisto“ očima Karolíny Šurkalové, žákyně 6. B?

„Nejprve jsme se losem rozdělili do osmi čtyřčlenných skupin. Své politické strany jsme si pojmenovali a začali jsme pracovat na volebních programech. Přemýšleli jsme, co bychom v Olomouci jako její občané chtěli změnit a podpořit a taky, jak bychom to mohli udělat. Ve skupinkách jsme vytvořili své volební programy, které byly potom po celou dobu předvolební kampaně vyvěšené v naší třídě. Jako členové politických stran jsme své plány a cíle taky ústně prezentovali před ostatními a odpovídali jsme na jejich otázky.“

Poslední týden před volbami mohla každá z politických stran získávat na svou stranu příznivce – své budoucí voliče. Někteří vyvěšovali zmenšené plakátky se svým programem nebo je přímo rozdávali zájemcům, jiní ještě přidali drobné pochutiny (např. popcorn), jedna skupina dokonce vyrobila odznaky s logem své politické strany.

Poslední vyučovací hodinu projektu „Volby nanečisto“ jsme si vyzkoušeli roli voličů. Po jednom jsme šli za tabuli jako za plentu, kde jsme na volebním lístku zaškrtnuli jednu politickou stranu, kterou jsme si každý sám vybrali. Potom jsme už jen vyplněný lístek hodili do volební urny postavené před tabulí. Na závěr jsme se od paní učitelky dozvěděli, kdo vyhrál.

A mé dojmy z projektu? Líbilo se mi, jak to měla paní učitelka vymyšlené a připravené i jak se všichni do toho zapojili a dali si záležet na celé předvolební kampani. Pro mě byl tento projekt zábavný, naučný i napínavý.“

Holky a kluci se s úkolem poprali opravdu na výbornou. Společně tvořili a dokončili celý projekt. A když rivalita mezi některými stranami přerostla v nečestné praktiky, připomněli jsme si, jak je důležité „hrát fair play“. Na vlastní kůži si děti vyzkoušely základní principy demokratických voleb a mě těšilo sledovat jejich zájem i realizaci neotřelých nápadů.

Michala Navrátilová

BEZVA výlet v Moravském krasu (7.A a 8.B)

Ve středu 12. 6. jsme nasadili do autobusu, který nás dovezl k chatě Macocha, tedy místu našeho třídního pobytu. Rozdělili jsme se do pokojů, prozkoumali zákoutí chaty, vybalili zásoby od maminek a hurá na první výlet – Dům přírody. Po kratičkém, 3 km, procházce jsme došli k cíli. Expozice domu přírody je koncipovaná tak, aby návštěvníka zaujala a nasměrovala k návštěvě dalších míst Moravského krasu. Díky interaktivní vnitřní expozici jsme se aktivně zapojili do procesu poznávání a objevování celého krasu. Na konci prohlídky jsme se usadili v klimatizovaném sále a zhlédli 3D film o zdejší přírodě. První výlet jsme zakončili projíždkou vláčkem a poté lanovkou zpět k chatě.

Ve čtvrtek jsme po snídani vyrazili na trochu delší výšlap a to 10 km procházku směr přírodní centrum Velká Dohoda. Opravdu nádhernou cestou mezi

loukami a vesničkami jsme došli až do prostoru bývalého kamenolomu, kde se před námi otevřel prostor lanového a ferratového parku, lanovky, lezecké stěny a jeskyně. Celý den jsme překonávali sami sebe, ať už v lanové části nebo při prozkoumávání zdejší jeskyně.

V pátek po snídani jsme lanovkou sjeli k Punkevním jeskyním a na dno propasti Macocha. Teplota vzduchu venku – krásných 28 stupňů, teplota v jeskyni – 8 stupňů. Po prvotním teplotním šoku, jsme se rychle vzpamatovali a začali vnímat nádherné prostory a zákoutí Punkevních jeskyní. Poznali jsme, jak vypadá pravá jeskynní tma a jízda na lodičkách po řece Punkvě byla tou pravou tečkou na závěr našeho třídního výletu. Po znamenité svíčkové jsme nasadili do autobusu a plni fantastických zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat, jsme se začali těšit na rodiče a vlastní postýlky ©.

Mgr. Lucie Reichová a Mgr. Zdeňka Lišková

Jsm součástí projektu IKAP

S tím, jak se měnila po sametové revoluci naše společnost, začalo se měnit i naše školství. Začalo se vyučovat novým předmětům, některé zmizely úplně. Součástí změn byly i změny ve výuce Pracovního vyučování. Některé školy začali rušit dílny, ale našťastí na naší škole k tomuto, díky prozřetelnosti našeho pana ředitele, nedošlo. V současnosti je výuka předmětu Pracovní činnosti cílená především na Technické práce. Máme učebnu dílen, nové perspektivní učitele tohoto předmětu, za pomoci projektu Výzva 57 nové pracovní stoly a nářadí a další změny nás čekají.

Zažila jsem na naší škole staré i nové časy ve školních dílnách a postupně vidím to, jak v naší společnosti mizí šikovní řemeslníci, ale zájem o technické obory je stále v útlumu. Děti z města jezdívali za svými prarodiči na vesnici a kluci (někdy i děvčata) trávili čas u dědy v dílničce. Dnes někdy vidím i to, jak často děvčata při práci v dílně tzv. "strčí kluky do kapsy." A i když to někomu nejde, snaha se vždycky cení...

Dnes je součástí Pracovních činností v 8. ročníku i předmět Svět práce. Žáci zde získají mj. představu o středních školách, aby bylo jejich rozhodování v 9. ročníku co nejjednodušší. Někteří mají představu o tom, že když se jen trochu dobře učí, gymnázium je nejlepší řešení...mají ale pravdu?

Co říkáte na to, udělat si aspoň trochu představu o technických oborech? V rámci projektu IKAP - Rovný přístup ke vzdělávání s ohledem na lepší uplatnitelnost na trhu práce jsem navštěvovala s žáky 9. ročníku SPŠ strojnickou v Olomouci. Zaměřili jsme se na podporu polytechnického vzdělání. Kromě jiného jsme se účastnili workshopů – prohlédli si ve škole nejen odborné učebny, laboratoře, ale i dílny např. kovárnu, svařovnu, stroje na obrábění kovů, dřevodílnu aj. Prakticky si žáci některé činnosti sami vyzkoušeli, aby zjistili, jestli je to baví a jestli na to „mají buňky“. Někteří devátáci chodili také na tuto střední školu do kroužku v CAD programování. Věřte mi, že se potom jednodušeji rozhodovali, kam podat přihlášku na SŠ, jiní zase, že toto nebude nic pro ně.

Ale ti z vás Žáků, kteří se neradi učí, máte tu možnost, najít si perspektivní učební obor. Vězte, že šikovný řemeslník nebude mít v životě určité nouzi! Platí ještě stále přísloví o zlatých českých ručičkách?....

V tomto školním roce chystáme obdobné workshopy i pro žáky nastupujících 9. ročníků. Věřím, že naše účast v tomto projektu, bude opět pro naše žáky přínosem.

Eva Dembická
garant aktivit na ZŠ v rámci projektu IKAP

Výlet na Paprsek

Dne 12. 6. 2019 se naše třída zúčastnila turistického výletu na Paprsek, který leží na jižním úbočí Rychlebských hor v nadmořské výšce 1022 m. Už v 6:35 ráno jsme se sešli na Hlavním nádraží v Olomouci. Rychlík z Brna měl malé zpoždění a z Olomouce jsme vyjeli v 7:10 hod. Cesta rychle ubíhala a za dvě hodinky jsme vystupovali na zastávce v Ostružné. Z Ostružné jsme se vydali pěšky na Paprsek. Překonali jsme největší převýšení a krásnou jesenickou přírodou jsme s malými přestávkami došli až k přístřešku Císařská lovecká bouda, kde jsme zastavili na krátké občerstvení. Sluníčko hřálo, a i když foukal vítr, začínalo být docela teplo. Cestu jsme ale všichni výborně zvládli ☺ a okolo jedenácté jsme dorazili do cíle. Na místě jsme pořídili několik fotografií na památku, prohlédli si malou dřevěnou kapličku svatého Kryštofa, která byla vysvěcena v září 2009 a od které je krásná vyhlídka. V místní restauraci jsme si dali na oběd vyhlášené borůvkové knedlíky a další dobrotu. Po dobrém jídle jsme ještě měli čas si odpočinout, rozhlédnout se po nejbližším okolí a pomalu jsme se vydali na zpáteční cestu do Ostružné. Na Paprsku se nám všem líbilo. Teď už trasu Ostružná – Paprsek – Ostružná známe a klidně můžeme vzít rodiče na pěkný výlet ☺. Do Olomouce jsme se vrátili kolem 17. hodiny. Výlet jsme si moc užili a už se těšíme na další ☺.

Verča a Viki, 6. C

První rok v kůži třídní učitelky

Nastal konec školního roku 2018/2019 a s ním pro spoustu lidí přichází i bilancování. U mě to není jinak.

Byl to můj druhý rok, který jsem prožila na Heyráku, a také můj druhý rok učitelky. Co bylo v tomto roce největší změnou, kterou jsem zaregistrovala? Bylo to bezpochyby třídnictví...

Když mi bylo sděleno, že dostanu svoji úplně první třídu, proběhla mi hlavou představa, jak na mě kouká téměř 30 párů očí, které čekají, co z té jejich nové třídní vypadne. A tak nějak to opravdu bylo. Myslím, že první školní den jsem měla asi větší trému než většina mých žáků při zkoušení, ale po chvíli jsem zjistila, že to nebude taková katastrofa, protože moje třída byla plná žáků, kteří mají vlastní svět, jenž nebude tak daleko od toho mého (jednorozci a Fatty jsou prostě super ☺).

Když jsem ovšem relativně rychle vyřešila problémy s nervozitou a navazováním kontaktů ve třídě, zjistila jsem, že jako třídní musím být nejen učitelka, ale také krotitelka divé zvěře, rozhodčí, herečka, detektiv, zdravotní sestra a někdy také kněz, který ctí zpodobnění tajemství. Ano, tohle všechno třídní dělá, ale myslím si, že jsem se v tom našla, protože teď už opravdu nemohu říci, že by mé povolání bylo monotónní.

Není to nic lehkého, starat se 5 dní v týdnu o pytel blech, ale neměnila bych, protože i ve dnech, kdy mi není nejlépe, mě mí žáci vždycky dokážou pobavit a rozesmát. Není nic lepšího, než jejich upřímnost!

K. H.

Es lebe Wien!!!!

Umění, kultura, styl, památky, Wienerschnitzel, Sachertorte, Wienerkaffe.... To vše a mnohé další se nám vybaví, když se řekne Vídeň. Milovaná Vídeň v nás probouzí touhu prohlédnout si dominanty tohoto města a vychutnat si dokonale propojení zdejší atmosféry, kávy a nejznámějšího zákusku – Sachertorte.

V tomto školním roce jsme s žáky, kteří se na naší škole učí němčinu, jako druhý cizí jazyk, opět navštívili hlavní město našich rakouských sousedů - tedy Vídeň (Wien). Akce byla rozdělena na dvě návštěvy. V říjnu jsme si s dětmi z 6. a 7. ročníku, jazykových tříd, prohlédli během jednoho zákoutí zimního sídla Habsburků – Hofburg. Ten je jedním z hlavních symbolů propojení moci a kultury. Během prohlídky někdejšího rozsáhlého epicentra habsburské moci, si mohli žáci prohlédnout, jakou nádherou se tehdy panovníci obklopovali. S tím souvisí i muzeum nejkrásnější rakouské císařovny Alžběty Bavorské - Sissi a také španělská jezdecká škola aj. Poté jsme se procházkou přes nejluxusnější a nejdražší vídeňskou ulici Kärntner Strasse přesunuli k dominantě a zároveň symbolu Vídně - katedrále svatého Štěpána. Tato gotická stavba oslní snad každého návštěvníka Vídně. V den našeho zájezdu se zde zrovna konala jedna velmi významná, ačkoliv smutná událost, a to poslední rozloučení jednoho z nejlepších závodníků formule F1, Nikiho Laudy. Od katedrály svatého Štěpána jsme pokračovali procházkou historickým jádrem Vídně a mohli jsme obdivovat další krásy tohoto města. Významné budovy a kulturní styly, k nimž patří např. Secessionsgebäude, jejímž autorem je opavský rodák Joseph Maria Olbricht. Žáci si tak v průběhu návštěvy Vídně mohli prohlédnout různé architektonické styly a srovnávat rozdíly a rozpoznávat hlavní znaky. Nakonec jsme došli k bývalé dělostřelecké věži z druhé světové války, kde se dnes nachází tzv. Haus des Meeres, kde jsme mohli obdivovat vodní, ale i suchozemský svět.

Druhý den na nás po snídani čekala prohlídka půvabné letní rezidence rodu Habsburků, tedy Schönbrunn, který všechny žáky překvapil a okouznil svojí krásou a pompézností. Přilehlé zahrady s nádhernými růžemi, bludiště, fontány, Glorietta a nakonec nejstarší ZOO v Evropě vytvořená Františkem Štěpánem Lotrinským, manželem Marie Terezie, v roce 1752. Lední medvědi, tučňáci, nosorožci, sloni, lachtani, ale především pandy, které jsou chloubou této ZOO, to vše jsme v průběhu návštěvy viděli a obdivovali. Vídeň je jedna z nejkrásnějších metropolí Evropy a není divu, že se do tak nádherného města, každý rád vrací a stále objevuje nové krásy a půvab, který je zde vnímán na každém kroku. Na zpáteční cestě na nás všechny padla příjemná únava. Nové poznatky, zážitky a společně strávený čas v nás vyvolaly jen pozitivní pocity a určitě to není poslední návštěva do naší Vídně. V dalším školním roce „fahren wir wieder hin“ !!!!!!!

Mgr. Kateřina Dzurjaniková a Mgr. Lucie Reichová

Celostátní kolo soutěže „Hledáme nejlepšího Mladého chemika roku 2019“

... 11. června ráno jsme se vlakem vypravili do Pardubic na chemickou soutěž. Hned po příjezdu začala zjišťovací akce, ze kterého nástupiště nám jede autobus či trolejbus. Hledání bylo nakonec za pomoci mobilních telefonů a informačních tabulí úspěšně dokonáno a nasedli jsme na autobus směřem k univerzitě. Tam nás čekalo příjemné osvětlení v podobě klimatizovaného sálu, ve kterém se nacházelo množství nejrůznějšího občerstvení. Také jsme dostali tašku včetně vynikající bagety a croissantu. Po prezenci žáků a jejich následném občerstvení byla zahájena teoretická část soutěže – test. Test byl plný záluďných i nezáludných otázek. Asi hodinu a čtvrt jsme si těmito otázkami lámali hlavy. Po této teoretické části nás čekal dobrý oběd místní univerzitní menzy.

Po obědě začala praktická část v podobě laboratorní úlohy - dokazování vitamínu C. V laboratořích bylo úmorné vedro, ale i přesto, že jeden člověk málem omdlel, byly laboratorní úlohy úspěšně dokončeny. Jelikož jsme již měli obě části soutěže hotové, čekalo nás vystoupení Michaela Londesborougha.

Ukázky chemických pokusů

Science show Micaela Londesborougha

Po skončení tohoto úžasného vystoupení bylo zahájeno vyhlášení výsledků. Vyhlášení bylo nekonečné, napínavé a hlavně plné povzbudivých proslovů. Nakonec se všichni zúčastnění i učitelé dozvěděli, jak dopadli a všichni soutěžící obdrželi hodnotné ceny a jelo se domů.

Vojta Ondrák, 9. B

... Tak už jen doplním pár detailů. Školního kola se letos zúčastnilo rekordních 18 000 žáků 8. a 9. ročníku z 6600 základních škol z celé republiky a do finále se probojovalo 39 nejlepších finalistů. Mezi nimi i Vojta Ondrák z 9.B. Své znalosti musel prokázat v teoretické části a chemické dovednosti pak v té praktické. Vojta obsadil skvělé 5. místo a od prvního místa ho dělily pouhé tři body. Vyhrál spoustu báječných cen, mimo jiné příslib přiznání stipendia v celkové výši 12 000 Kč v prvním akademickém roce studia na Fakultě chemicko-technologické UPa, chytrý telefon HUAWEI Prime, sluchátka s mikrofonem, flash disky, multifunkční nabíječku, volnou vstupenku do vědeckého centra iQLANDIA Liberec, ... Ceny mu předávali Ing. Ivan Luciak, generální ředitel společnosti Dow Europe a prof. Ing. Petr Kalenda, CSc., děkan Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice.

Děkuji Vojtovi za vzornou reprezentaci školy a za čas navíc strávený nad chemickými výpočty a organikou.

Silvie Svobodová

ŠPANĚLSKO

Naším španělštinářům se letos splnil studijní sen, a to vyjet do Španělska a vyzkoušet si tak v praxi své nabyté vědomosti z hodin španělštiny. Na konec května se už dlouho dopředu mnozí těšili. Trošku se báli dlouhé cesty autobusem, ale všichni ji ve zdraví zvládli.

Do pobřežního městečka Calella, které leží kousek od Barcelony, jsme dorazili v neděli odpoledne a hned jsme se ubytovali v *** hotelu se dvěma bazény! Někteří z žáků přijeli poprvé k moři, takže jsme spěchali na pláž vyzkoušet tamní vlny. Voda byla vskutku studená!

Následující tři dny čekala na naše žáky výuka s rodilými mluvčími v místní jazykové škole. Za svoji snahu byli každé odpoledne odměněni výletem. V pondělí jsme navštívili středověkou Gironu, následující den jsme ve Figueres obdivovali originální nápady Salvadora Dalího a ve středu jsme se projížděli lodí podél pobřeží Tossa de Mar. Počasí nebylo zrovna na koupání, ale některé otužilce neodradila ani ledová voda Středozemního moře.

Poslední dva dny jsme výletovali po Barceloně. Hlavně fotbalisté se těšili na tento okamžik, kdy budou moci stanout na Camp Nou, obdivovat trofeje FC Barcelony a nakupovat pravé suvenýry katalánského klubu Barca.

Prohlédli jsme si komplex Poble Espanyol, který svými zmenšeninami ukazuje různé kouty Španělska, prošli jsme se známou ulicí Las Ramblas, kde mnozí hledali spíš fast food než El Mercado či pouliční umělce, a nezapomněli jsme ani na nejstarší část Barcelony El Barrio Gótico s katedrálou.

Dílo Antoni Gaudího ohromilo snad každého - jeho zvláštní domy na Passeig de Gracia, malebný Park Guell s jeho typickou ještěrkou (teda drakem) a v úžasu byli všichni, když vstoupili do Sagrady Família. Ta monumentálnost a barevnost!

Zážitky to byly veliké. Naše paní průvodkyně nás obohacovala o všeliké informace a vyprávěla zajímavé příběhy. Mnozí z nás ochutnali typická španělská jídla, a to i díky snídaním a večeřím, které nám nachystali v hotelu. Výběr byl bohatý.

Strávili jsme super týden ve vzdáleném Španělsku, týden plný nových zážitků, v kolektivu super lidiček, vše v pohodě a bez větších problémů. Všem za to velké díky!

Kateřina Malinová

A tady je pár reakcí účastníků zájezdu:

- Bylo to super, rád bych se tam ještě vrátil... F.
- Cesta tam i zpět byla únavná, ale za ty zážitky to určitě stálo...B.
- Naprosto fascinující byl výlet lodí a s ním spojené moře...R.
- Bylo to super. Naučil jsem se moc věcí, ... sblížení a poznávání s kamarády... D.
- Moc se mi to líbilo, bylo tam krásné počasí a dobré jídlo... Moje hodnocení je ***** P.
- Zaujal mě Nou Camp... Stadion byl obrovský a muzeum zajímavé. Byli jsme dobrá parta a skvělý kolektiv... A.
- Měli jsme krásný výhled z hotelu na moře... S.
- Bylo to strašně super, jela bych klidně zas, Španěle jsou strašně usměvaví... G.
- Moc jsem si to tam užila. Škoda, že to tak rychle uteklo... A.
- Celý výlet byl naprosto úžasný, proto dávám palec nahoru... M.

DAR ŠKOLE - stav ke 30. 6. 2019

Hlavní výdaje 1. 11. 2018 – 30. 6. 2019:

28.845,-	závěsy do učeben 204, 205, 215 (6. A, 8. D, 7. E) – zatemňovací
7.665,-	odměny žákům (např. lyžařské výcviky, biologická olympiáda, matematické soutěže, sportovní soutěže, placky pro žáky 9. roč, apod.)
12.890,-	jízdné žáků na soutěže
3.120,-	Euroklipy, rámy na výzdobu chodeb
4.311,-	vysekávací stroj + šablony k výtvarné výzdobě školy
14.036,-	lavečky do atria
5.900,-	závěsy do učebny HV

Příjmy:

od rodičů (1. 9. 2018 – 31. 3. 2019) **90.950,- Kč** (z toho 10.000,- účelový dar)

Zůstatek ke 30. 6. 2019 (se zůstatkem v předch. období): **14.781,- Kč**

Příspěvky rodičů v jednotlivých třídách:

třída	částka	počet dárců	třída	částka	počet dárců
1. A	1.050,-	5	6. A	400,-	2
1. B	1.000,-	3	6. B	2.100,-	8
1. C	900,-	3	6. C	6.600,-	5
1. D	1.800,-	6	6. D	500,-	1
2. A	5.650,-	15	6. E	2.600,-	3
2. B	3.100,-	9	7. A	1.500,-	3
2. C	8.300,-	9	7. B	1.200,-	5
3. A	2.300,-	5	7. C	800,-	2
3. B	5.000,-	1	7. D	0	
3. C	1.100,-	4	7. E	1.100,-	6
4. A	3.250,-	15	8. A	2.100,-	8
4. B	6.100,-	20	8. B	1.350,-	5
4. C	3.600,-	19	8. C	3000,-	1
5. A	1.450,-	6	8. D	2.200,-	4
5. B	1.050,-	6	8. E	1.900,-	6
5. C	6.500,-	6	9. A	550,-	3
5. D	1.600,-	7	9. B	1.600,-	4
5. F	700,-	2	9. C	2.000,-	6
			9. D	5.000,-	1

Plánované výdaje během prázdnin: závěsy do učebny 228 (zlepšení akustiky), případně další sedací vaky do knihovny.

Dar škole nevytváří škole žádný zisk, veškeré získané prostředky jsou použity zpět pro žáky. Příspěvek do Daru školy zůstává i nadále dobrovolný a lze jej darovat kdykoliv společně s Darovací smlouvou v hotovosti třídnímu učiteli nebo zaslat na účet školy, v případě většího nebo účelového daru prosíme o projednání s ředitelem školy. U zaslání částky na účet prosíme o uvedení jména dítěte, případně třídy.

Děkujeme všem dárcům, kteří nám svou štedrostí umožňují pořizovat to, co z běžného rozpočtu školy čerpat nelze.

Ludmila Balíková

Dopis z budoucnosti

V Olomouci, 7. května 2039

Milá Darino,

Dnes mi je 32 let. Od té doby, co mi bylo 12 let, zdá se mi, že se svět mění. Přibývá různých technologií, občas k něčemu jsou, ale jinak za moc nestojí. Lidé anebo spíš už možná roboti neznají pocit lehnot si do vody, protože část jejich těla se skládá ze šroubů a různého kovu. Zrovna dnes jsem se byla projít po náměstí. Potkala jsem spoustu různých lidí, někteří měli nohu ze železa, samozřejmě ti urozenější třeba ze zlata nebo stříbra, jiní ruku nebo dokonce břicho. Dokonce tam šla i žena, která měla před očima digitální obrazovku. Nejprve mi připadala úplně cizí, ale poté jsem ji poznala. Byla to Míša Š. Zavolala jsem na ni, ale ona byla tak zabraná do práce, že ostatní kolem sebe nevnímala. Docela mě to zamrzelo, ale když jsem přišla zpět domů, uvědomila jsem si, že se nejen mění svět, ale mění se i lidé, co v něm žijí. Já jsem si nikdy žádnou technologickou vymoženost nepořídila. Vždycky když všechny tyhle lidi vidím, vzpomenu si na babičku Marušku, která mi vyprávěla o tom, jak žila na statku, jak každé ráno vstávala a chodila přes kopec do školy, ale myslím, že to Ti psát nemusím, sama to moc dobře víš. Vůbec netuším, jak se tenhle svět ještě dokáže změnit, ale já věřím, že ať se změní jakkoli, tak ani já a ani Ty se nezměníme. Stále žijí na vesnici, v domě svého táty. Majda (tak jak jsme očekávali) odjela pryč a teď někde létá letadlem po světě. Občas mi pošle fotku, ale jinak se s ní moc nevidám. Honza se začal profesionálně věnovat judu a pořád je z něho vášnivý stavitel lega. Māma s Míšou odjeli pryč k moři a táta s Jitkou si postavili svou vysněnou chaloupku u lesa. Občas si zajedou na dovolenou a pošlou fotku. Doufám, že jsi v pořádku a máš se dobře. Přejí Ti všechno hezké do budoucnosti. Ať se Ti daří.

S pozdravem Tvé budoucí já

Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho, ani vy...

To zpívá Karel Gott v jedné ze svých písní a má pravdu. 2. září 2019 nás čeká už poslední společná fotografie třídy po příchodu z prázdnin. Všichni budeme odpočíat a plni sil poprat se s posledním školním rokem na základní škole. Čeká nás spousta práce, starostí, nervů a zásadních rozhodnutí. Věřím ale, že bude i zábava, radost ze sportovních i školních úspěchů, vzájemná pomoc a tolerance.

V minulém školním roce se nám to vše docela vydařilo. Většina byla spokojena se svými výkony ve škole i na sportovištích, na našem výletě na „Kraličák“ jsme ustáli i horský uragán ☺ (viz foto)

a pracovali a soutěžili jsme i během vánočního posezení ☺

A tak přeji nejen svým teď už devátákům, ale i všem ostatním žákům a vyučujícím co nejlepší rok 2019/2020.

J. Vaňková

DĚJEPISNÝ WORKSHOP

V blízké době si připomeneme už 30 let od tzv. sametové revoluce, tedy od okamžiku, kdy v tehdejší Československu zvítězila demokracie nad komunistickým totalitním režimem. Naši současní žáci mají to štěstí, že se do svobodné společnosti již narodili; na druhou stranu jim ale chybí srovnání života v totalitě s demokratickou vládou. Z hodin dějepisu vím, že dětem komunismus přibližují díky svým vzpomínkám i zkušenostem jejich rodiče a prarodiče. V rámci výuky historie Československa jsem oslovila neziskovou organizaci Post Bellum, která má na svém kontě úžasné projekty Paměti národa a Příběhy našich sousedů a mj. pořádá také workshopy pro školy. Jak vypadaly první měsíce po uchopení moci komunisty u nás na konci 40. let 20. století a jaké byly důsledky tohoto politického zvratu, si na vlastní kůži vyzkoušeli žáci 9. B prostřednictvím prožitkového workshopu nazvaného Den, kdy se mlčelo. A tady jsou postřehy jedné z účastnic květnového workshopu – Veroniky Divínové.

„Na celé dopoledne jsme se převtěli do lidí, kteří v té době skutečně žili. Jednalo se o obyvatele jedné české vesnice na Domažlicku. Každý z nás dostal portfolio k jednomu takovému člověku, kde bylo uvedeno jeho jméno, věk, podoba na fotografii, rodinní příslušníci, způsob obživy, společenské postavení a politické smýšlení.“

Na základě rodinných vazeb jsme vytvořili pět skupin. Byla zde např. rodina bohatého statkáře, drobného rolníka, majitelky hostince nebo nemajetná rodina, jejíž členové byli zaměstnáni v hospodě, na statku či jinde. Snažili jsme se vcítit do potřeb jednotlivých obyvatel i do jejich myslí, když byli nuceni udělat pro některé nelehké rozhodnutí, jestli vstoupí do JZD, nebo ne. Na závěr nám lektori prozradili skutečné osudy těchto rodin po komunistické kolektivizaci. Celý program byl pestrý, velice přínosný a všichni jsme si z něj odnesli spoustu zajímavých poznatků.“

Mě mile překvapilo, jak se devátáci aktivně zapojili do programu, vžili se do svých rolí a nebylo jim lhostejné, jak nekompromisně komunisté „zatočili“ s nepohodlnými obyvateli vesnice.

Michala Navrátilová

Exkurze vodní elektrárna Dlouhé stráně

Předsváteční den tedy 7. 5. měli naši žáci 7. až 9. ročníku možnost nahlédnout do tajů výroby elektrické energie využívající k její výrobě obnovitelného zdroje. Cílem naší fyzikální exkurze pro tento rok byla vodní elektrárna. Přecherpací vodní elektrárna Dlouhé stráně se v roce 2005 zařadila mezi 7 největších divů ČR. Každý den se touto nádrží přečerpá 2,6 milionů m³ vody. I když nám květnové počasí nepřálo, ráno jsme nasadili do autobusu včetně zimní bundy a vyrazili směr Jeseníky. Po zhruba hodině jsme dorazili do Koutů nad Desnou, kde naše exkurze startovala vyzvednutím pana průvodce. V Koutech jsme se chvilku zastavili, načerpali atmosféru hor a mimo jiné trochu po cestě protáhli zatuhlé svaly z autobusu.

V infocentru elektrárny jsme se prostřednictvím dokumentu dozvěděli o historii energetiky v ČR, o snaze zabezpečit stabilitu elektrizační soustavy, pro kterou je nezbytná rovnováha mezi aktuální spotřebou a výkonem dodaným energetickými zdroji, kdy elektrárna přechází z čerpadlového režimu do turbínového režimu a naopak během dne. Činnost elektrárny byla žákům předvedena prostřednictvím animace. Součástí exkurze byla i prohlídka kaverny s turbinami, zde probíhala přednáška zaměřená na Francisovy turbíny. Následně naše prohlídka pokračovala výjezdem autobusem na dolní nádrž elektrárny, která byla od infocentra vzdálena několik kilometrů. U dolní nádrže elektrárny nám pan průvodce sdělil pár informací, týkajících se elektrárny. Na závěr naším cílovým bodem byla horní nádrž elektrárny. Po cestě jsme se kochali výhledem na Jeseníky, který byl okořeněn i pár zajímavostmi a vtipky pana průvodce. Kolem horní nádrže jsme se všichni prošli, nádrž si prohlédli a také jsme se dozvěděli, že do plochy horní nádrže by se vešlo 15 fotbalových hřišť. Celou exkurzi jsme zakončili netradiční koulouvačkou v květnu. Lepší závěr exkurze jsme si nemohli ani přát :). Vřele doporučuji všem jako tip na rodinný výlet.

Obrovské poděkování patří paním učitelkám Mgr. Kristýně Kynclové a Mgr. Monice Swaczynové.

Mgr. Zdeňka Lišková

UŽ TAM BUDEM?

Nový soutěžní pořad České televize míří na Mars! Soutěžící týmy musí absolvovat speciální fyzickou přípravu i vědomostní testy, kterými je provedou generál Malina (Petr Stach) a pomocník Ducháček (Karel Zima). Prvním člověkem na Marsu bude Čech a možná z Heyráku! Přípravné mise na rudou planetu v nové akční soutěži se letos zúčastnily dokonce dva týmy z naší školy. Název je poněkud zvláštní a připomíná typicky dětskou otázku. Soutěžní úkoly byly ale těžké, například o vesmír a z oblasti přírodních věd. Znalosti účastníků byly prověřeny formou záluďných kvízových otázek či chemických a fyzikálních pokusů. Ale pozor, důležitá byla i výborná fyzická kondička. Pokud jste nestihli vysílání v České televizi 21. 4. a 21. 6., můžete se podívat na iVysílání ČT.

Zleva: K.Vrbová 8.B, K.Zima, P. Bednář 8.B, V. Ondrák 9.B, P.Stach, V. Vrážel, L.Pírk 9.B

Na konci února tohoto roku se žáci 8. B a 9. B zúčastnili natáčení televizní soutěže v Korunní pevnůstce Olomouc. Jednalo se o soutěž „Už tam budu?“, vysílanou televizní stanicí Děčko. Vysílání proběhlo 21. dubna a téma jsme měli „Vliv vesmíru na lidské tělo“. ZŠ Heyrovského se postavila proti Základní škole sv. Voršily v Olomouci. Týmy se proti sobě utkaly v několika vědomostních, sportovních a manuálních disciplínách. I přes velké snažení našeho týmu vyhrála Základní škola sv. Voršily. Tato prohra však neovlivnila nezapomenutelný zážitek zúčastněných žáků. Považuji to za jednu z nejzajímavějších zkušeností ve svém dosavadním životě.

Petr Bednář, 8. B

... Když jsem to viděla v televizi, tak to všechno vypadalo úplně jednoduše, jenže v realu je to úplně jinak! Jste vystresovaní, že už půjdete na řadu, že ... Také jsem nevěděla, že se všechny soutěže netočí na jeden záběr, což mě překvapilo. Natáčení s Českou televizí mi dalo spoustu nových zkušeností a zážitků. Pokud budete mít možnost zúčastnit se této soutěže, určitě do toho běžte, bude to stát za to!!!

Monika Podlasová, 8. B

... Jsem hrozně ráda, že jsem se mohla zúčastnit natáčení. Vždycky jsem chtěla vidět, jak to probíhá v zákulisí. I když to tak nevypadá, je kolem toho

Zleva: Monika, Niki, Bára, Tomáš a Vojta - druhý tým z 8. B, téma „Umělá inteligence“

spousta práce a hodně lidí. Jednou disciplínou byly i katakomby, které zbyly na mě. Byla jsem nervózní, protože jsem nevěděla, co mě čeká, ale náhodou jsem narazila na krabice, kde byly kartičky s naším znakem (KRYPTON), a tak jsem tento boj vyhrála. Moc jsem si to užila a máme z natáčení nezapomenutelné zážitky.

Niki Rozkošná, 8. B

... Moje nejlepší zážitky z natáčení byly ty, že jsem si mohla zkusit na živo stát na place a zjistit, jak to vlastně probíhá za kamerou. Jelikož jsem byla kapitánkou našeho družstva, tak jsem rozhodovala o tom, kdo půjde na jakou soutěž. Já a Monča jsme byly na jedné disciplíně. Jedna z nás musela mít zavřené oči a ta druhá měla za úkol ji navigovat a převést přes bludiště. Monča musela ještě poslepu posbírat matičky a já jsem je musela na konci zašroubovat. Myslím si, že jsme si to všichni moc užili a nikdy na natáčení nezapomeneme.

Bára Špičáková, 8. B

... Dne 7. 5. 2019 pět vybraných dobrovolníků, mezi které jsem patřil i já, šlo do televizní soutěže „Už tam budu?“. Proti nám nastoupila škola Spojenců. Soupeřili jsme proti sobě ve vědomostních a ve fyzických soutěžích. Nebudeme si nic nalhávat, škola Spojenců byla o trochu lepší a porazila nás. Navzdory nepříznivému stavu panovala veselá nálada a myslím, že si soutěž všichni užili. Byl to pro mě velký zážitek, který si budu pamatovat do konce života.

Tomáš Machač 8. B

... Nejlepší momenty, které jsem zažil v TV soutěži „Už tam budu?“, byly, když Nikol posbírala všech 5 kartiček v simulátoru černé díry, nebo když jsem odpověděl na 3 otázky správně, i když byly velice těžké. Každopádně si myslím, že to byla skvělá zkušenost.

Vojta Špaček, 8. B

Seminář k volbě povolání

Seminář k volbě povolání poprvé probíhal ve školním roce 2018/19 v průběhu 2. pololetí pro žáky 8. ročníku a ve školním roce 2019/20 bude realizován v 1. pololetí pro žáky 9. ročníku. Semináře připravují a vedou paní učitelky Mgr. Jana Vaňková a Mgr. Michala Navrátilové z pozice kariérních poradkyň.

První část seminářů (2. pololetí šk. roku 2018/19), která již proběhla, byla zaměřena na sebezpoznaní žáků, mj. na uvědomění si vlastních silných stránek a možnosti jejich rozvíjení, využití a trénink verbální a neverbální komunikace, rozvoj pozornosti a pamětního osvojování si nových skutečností.

Druhá část, která se uskuteční v průběhu 1. pololetí šk. roku 2019/20 pro žáky 9. ročníku, bude věnována teoretickému i praktickému seznámení s vybranými okruhy profesí, trhem práce i nabídkou středních škol i učilišť v Olomouckém kraji. Dveře tohoto semináře jsou otevřeny všem zájemcům z 9. ročníku. Hlásit se mohou u svých třídních učitelů nebo u paní učitelky M. Navrátilové aj. Vaňkové, pod jejichž vedením seminář probíhá.

Mé poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem příznivcům divadelního umění. Těm, co se chodí na naše představení dívat a i těm, co ho tvoří. Všichni jsme důležití. Protože není nic smutnějšího než hrát pro prázdné hlediště. A to nás naštěstí ani letos nepotkalo. Moc děkuji vám všem, co se při našich představeních smějete a po nich i chválíte. Nikdy jsem si neuvědomovala, jak moc je i pro mě jako režiséra a scénáristu pochvala důležitá. Až letos. Ještě jednou díky za vaši podporu.

Největší můj obdiv a díky patří hercům. I přes neúnosné vysoké teploty do všech svých představení vložili všechno. Žasla jsem, jak oživali jednotlivé postavy v Šípkové Růžence. Zlobilky a Nezbedníci se spoustou dvojrolí úžasně pobavili obecenstvo. A Mrazík v předposlední den školy?! Mí nejmenší a nejdůležitější se nebáli vedra a s určitou nadsázkou nám přiblížili trochu chladnější atmosféru. Děkuji vám, mí herci. Děkuji za nádherný rok, který mne obohatil a i za výzvu, kterou jste mi byli.

vychovatelka Marie Krátka

Bambini di Heyrák

Každé úterý a pátek se ze "sklepa" školy ozývá zpěv. Pokud v úterý jdete kolem 14. hodiny koridorem, může se vám stát, že vás smete houf prvňáčků a druháčků, kteří se už nemůžou dočkat, až si zazpívají. Opravdu, zpívají moc hezky a hlavně nadšeně. Své umění předvedli na dvou koncertech, o Vánocích a v červnu. Zatímco o Vánocích na společném koncertu se staršími členy sboru předvedli svým rodičům Svěrákovu operku Karkulka, v červnu v atriu školy odzpívali už celý koncert. Jsou moc šikovní. I proto se v listopadu zúčastní přehlídky školních souborů v Redutě.

Sbor ovšem nemá jen malošky. Starší sbor (4. - 9. třída), přestože je nyní spíše komorní, roste kvalitativně. Bez nadsázky můžu tvrdit, že děti, které zde zpívají, zvládnou v malém počtu i vícehlasý repertoár určený pro velké sbory.

Rádi bychom, aby se naše řady opět rozrostly, proto mezi námi nadšeně přivítáme nové členy. Tak se nestyď a přijď. A že neumíš zpívat? Neboj, tady nezpíváš sám, ale vždy společně s ostatními. Vše se rychle naučíš a budeš moci spolu s námi zažít ten povznášející pocit sounáležitosti, když všichni zpívají a dohromady to zní parádně.

A kdy že se to vlastně koná? Starší sbor vždy v pátek od 14 do 16 hodin (to aby mohli chodit i naši bývalí žáci, nyní středoškoláci) a malošci některý den v týdnu od 14 do 15 hodin, vždy v rámci družiny. Kroužek je zdarma. Přihlášky budu rozdávat na začátku září. Těšíme se na tebe ☺

D. Krylová

LA Clippers – ZŠ Heyrovského

V loňském školním roce se konal 3. ročník Jr. NBA – basketbalová soutěž pro žáky 1. stupně ZŠ. Naše škola měla v soutěži své družstvo a cílem bylo dosáhnout co nejlepšího výsledku (vždyť v minulém ročníku jsme byli bronzovi). Vše začalo úspěšnou kvalifikací a draftem v Praze, kde jsme získali dresy, tentokrát týmu východní konference LA Clippers. Začal pro nás náročný podzim, kdy jsme se několikrát vydali na cestu do Brna, kde se konala základní kola. Vše probíhalo poměrně hladce a my jsme se probíjovali do osmifinále v Pardubicích. Když tady uspějeme, budeme opět mezi čtyřkou nejlepších. Tohle přání nás všech se opravdu vyplnilo. V Pardubicích jsme dokázali vyhrát a tím si otevřeli cestu do Prahy, kde se v hale Královka konalo velké finále. Televizní kamery, komentátoři, slavné osobnosti, roztleskávačky,

bohatý doprovodný program, vizuální efekty a státní hymna – to vše vítalo čtyřku nejlepších na basketbalovém hřišti. Atmosféra toho pravého finále basketbalové soutěže, kde sen se stal skutečností a tým kluků a holek LA Clippers – ZŠ Heyrovského Olomouc obhájil bronzové 3. místo.

Jana Kratinová

Házená stále jede

Každý míčový sport má svůj specifický míč. Proto ani házená není výjimkou. Jediný rozdíl je snad v tom, že na házenou jsou potřeba míče dva. Ne tedy na jednu hru, ale na kategorii. Minižáci používají míč gumový a starší kategorie kožený. Proto i u nás ve škole můžeme vidět oba druhy míčů. V právě skončené sezoně se borci z 2. stupně naší školy zúčastnili turnaje ZŠ a víceletých gymnázií a v jeho okresním kole obsadili krásné 3. místo. No a miniházenkáři, tj. žáci 1. - 3. tříd, se v průběhu roku aktivně zapojili do Olomoucké školní ligy a tuto sezonu oslavili medailí na krku. Je skvělé, že se házenkáři mezi ostatními sportovci ve škole neztrácejí a házená stále jede...

Jana Kratinová

Pár čísel o kroužku aerobiku

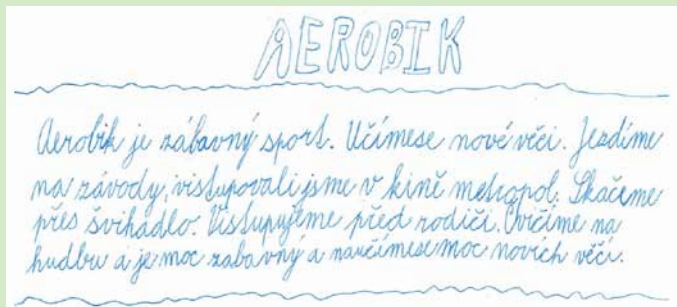
V letošním roce navštěvovalo kroužek 48 děvčat. Zúčastnila se dvou školních soutěží v aerobiku, ze kterých dovezla 10 medailí. 24 děvčat prvních a druhých tříd nacvičila a úspěšně postavila při vystoupení „Pyramidy“ v kině Metropol 7 pyramid. V soutěži ve švihadle se rozdalo v pěti kategoriích 15 medailí a medailisté naskákaly dohromady 2 413 skoků.

Při posledním vystoupení pro rodiče děvčata předvedla tři skladby, za která sklídila zasloužený potlesk.

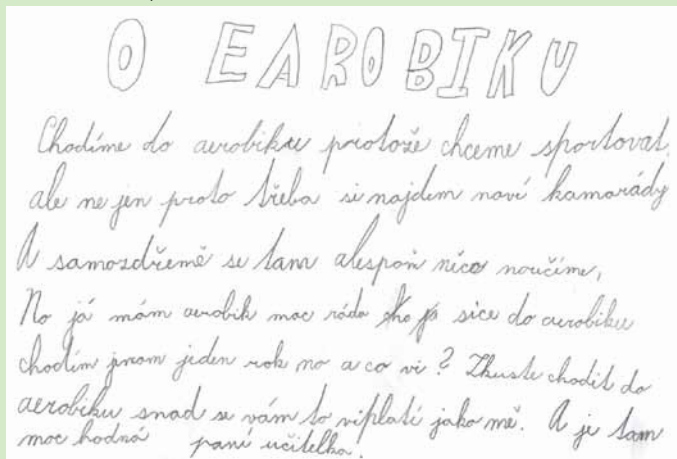
O. Človečková

Závěrem jsem dala několika děvčatům malý úkol. Aby si zahrála na novinářku a napsala něco o kroužku aerobiku:

Adélka Nováková, 2. C:

Thea Pavelková, 2. C:

Kroužek aerobiku tak trochu z pohledu rodiče

Moje dcera je už od malička neustále v pohybu. Už ve školce chodila do kroužku tancování, doma se neustále snažila dělat kotouly, stojky, pořád dokola. Když nastoupila do 1. třídy, mezi zájmovými kroužky se jí zalíbil kroužek aerobiku a tak to začalo. Zpočátku jen 1x týdně, postupem doby 2x týdně. A jako by toho bylo málo začalo se stupňovat i domácí cvičební úsilí. Jak se pod vedením paní trenérky Olgy Človečkové a její dcery Terezy začala zdokonalovat ve zvládání nejen aerobikových, ale i gymnastických prvků, nestačili jsme doma dávat pozor, kde kolem nás prolétne Míša se svými hvězdami, provazy, museli jsme si postupně pamatovat názvy aerobikových prvků atd.

Své nadšení a elán nakonec přenesla na celou naši rodinu a tak jsme postupně začali všichni sledovat nové a nové úspěchy celého jejich kroužku a využívat všech možností, kde bychom osobně mohli podpořit jejich vystoupení.

Je možné si všimnout, jak se děvčata učí nejen všechny ty náročné aerobikové sestavy, gymnastické cviky, ale učí se pod vedením paní trenérky i sportovnímu chování, vzájemné soudržnosti a samostatnosti. Dokážou si vzájemně pomáhat bez rozdílu věku.

Paní trenérka dokáže děvčata patřičně motivovat s tím, že nejde jen o vítězství a honbu za medaillemi, ale kromě toho také o radost z pohybu, dobrou partu stejně naladěných děvčat, atmosféru soutěžního zápolení. A ty úspěchy a medaile jsou jen tou „krásnou třešničkou na dortu“ jejich poctivé přípravy na trénincích a Tereza je děvčatům zářným příkladem.

Touto cestou bych chtěla oběma poděkovat za jejich trpělivou a zároveň náročnou práci s našimi dětmi.

Jana Burianová, matka Michaely B., IV.A

V celostátním finále letošního ročníku McDonald's Cupu jsme obhájili loňské třetí místo ☺

Starší žáci U14 se stali mistry ČR

Starší žáci Sigmy Olomouc U14, kteří navštěvují sportovní fotbalové třídy na ZŠ Heyrovského a zároveň jsou členy Regionální fotbalové akademie Olomouckého kraje, měli v letošním školním roce opravdu nabitý program. Nejen že se poznávali a potkávali s novými spolužáky, kteří vstoupili do programu RFA a zároveň se někteří stali i součástí týmu SK Sigma Olomouc, ale hned v září změřili síly s Bayernem Mnichov na zahraničním soustředění v Německu. Možná to byl jeden z odrazových můstků a zkušenost, která je v závěru vydařeného podzimu posunula na první místo moravskoslezské žákovské ligy. Po zimním lyžařském soustředění v Jeseníkách a splněním školních povinností za 1. pololetí jim pak bylo odměnou zahraniční fotbalové soustředění v Nizozemsku, kde se nejenom konfrontovali s vyhlášenou holandskou fotbalovou školou, ale změřili síly i s pozdějším finalistou posledního ročníku Ligy mistrů Ajaxem Amsterdam. Do jarní části sezóny potom mladí sigmáci vlétli ve velkém stylu a až na jedno malé zaváhání v domácím utkání proti Zlínu nenašli přemožitele a zaslouženě moravskoslezskou ligu ovládli. Odměnou jim byl finálový zápas o mistra ČR ve Frýdku-Místku, kde je čekal nejspěšnější tým české žákovské ligy SK Slavia Praha. V napínavém utkání, které nakonec rozhodly až pokutové kopy, zvítězili 1:0 a stali se mistry ČR ve své kategorii. Věřím, že do dalšího očekávání vstoupí se stejným tréninkovým nasazením, entusiasmem a že se pokusí tento výrazný týmový úspěch založený na celé řadě výborných individuálních výkonů zopakovat, tak aby se co nejvíce přiblížili splnění svých fotbalových snů.

Mgr. David Čech

RFA a ZŠ Heyrovského

Mohlo by se zdát, že celý projekt a naše spolupráce se stále ještě rozbíhá, Regionální fotbalová akademie však na Heyráku ukončila již svůj třetí ročník. A trůfáme si tvrdit, že úspěšný.

Mladí sportovci v červených tričkách, ti starší v modrých, rozšířená výuka tělocviku, péče o zdraví, důraz na kvalitní stravování, ale to vše za předpokladu plnění školních povinností. I tak se dá popsat běžná rutina mladých fotbalistů na ZŠ Heyrovského.

Kluci z RFA během roku reprezentovali školu na řadě sportovních akcí. A to zdaleka nejen fotbalových. Účastnili jsme se atletických závodů, florbalových turnajů, přespolních běhů a dalších sportovních soutěží a akcí. Za největší fotbalový úspěch pak musíme označit počín kluků ročníku 2005, kteří se ve své kategorii stali po dramatickém vítězství nad Slávií Praha mistry republiky.

Všichni však víme, že cesta ke kariéře profesionálního sportovce je nesmírně dlouhá, plná překážek, práce a úsilí. My všichni jsme pouze na jejím slibném začátku, ta hlavní práce je stále před námi.

Všem žákům, kteří si na Heyráku letos odkroutili svůj poslední rok, přeje hodně štěstí a úspěchů v dalším studiu a osobním životě.

V neposlední řadě bychom rádi poděkovali celému vedení školy v čele s panem ředitelem Andělem za obrovskou podporu a trpělivost, která je jistě při práci s fotbalovými třídami potřeba ☺

Jakub Beneš, manažer RFA

Úspěchy žáků ZŠ Heyrovského - ATLETIKA

Žáci a žákyně atletických tříd ZŠ Heyrovského jsou nedílnou součástí Atletického klubu Olomouc a podílejí se na sportovních úspěších klubu v jednotlivcích a soutěžích družstev od okresních přeborů až po republiková finále. Ideální kombinace studia a sportu umožňuje kvalitní přípravu, žáci se v průběhu roku účastní pravidelných tréninků pod vedením trenérů specialistů a několika sportovních soustředění.

9 MEDAILÍ Z MČR ŽACTVA

Nejúspěšnější vystoupení v historii mají za sebou starší žáci a žákyně olomouckého klubu po uplynulém Mistrovství ČR na dráze, které se konalo v termínu 22.-23. září 2018 v Jablonci nad Nisou.

Atletický klub Olomouc byl vyhlášen nejspěšnějším klubem Mistrovství, co se zisku medailí týče. 2 zlaté, 4 stříbrné a 3 bronzové medaile, k tomu jeden národní rekord a pět překonaných oddílových rekordů.

Medailový účet otevřela ve finále na 60 m druhým místem Eva Kubičková v novém oddílovém rekordu 7,70 s. V běhu na 1500 m překážek vybojoval bronzovou medaili **Michal Hroch** časem 4:41,74 min., což znamenalo také vylepšení oddílového rekordu. V disku starších žáků pak olomoucké závodnice překvapily všechny přihlížející trenéry a diváky. Na druhém a třetím se pak srovnaly obě světenkyně olomouckého trenéra Viktora Znojila. **Barbora Héžová** předvedla v páté sérii výkon 36,77 m a stanovila tak nový oddílový rekord. Klára Klonová si vše nechala do posledního pokusu a výkonem 35,99 m vybojovala bronz. Zlatým hřebem sobotního soutěžního dne byla štafeta na 4 x 60 m starších žáků. Olomoucké kvarteto ve složení Kika Šimon, Sládek Křištof, Šalman Jan a Horák Vojtěch vylepšilo svůj vlastní klubový národní rekord o čtyři setiny a časem 36,95 s bralo zlaté medaile.

Ve finále na 200 m si pro mistrovský titul doběhl Vojta Horák v novém osobáku a oddílovém rekordu 16,72 s. Stejně jako první den, také i v neděli se končilo štafetami na 4 x 300 m. Olomoučtí starší žáci ve složení Šalman, Sládek, Hroch a Horák se dlouho drželi na prvním místě, nakonec však podlehl výborné štafetě z VSK Univerzita Brno, která zaběhla národní rekord výkonem 2:28,88 min. Olomoučtí závodníci tak brali stříbrné medaile v oddílovém rekordu 2:30,21 min.

MISTROVSTVÍ MORAVY A SLEZSKA MLADŠÍHO ŽACTVA

Dne 30. 9. 2018 se konalo v Blansku Mistrovství Moravy a Slezska jednotlivců mladšího žactva.

Zlatou medaili pro Atletický klub Olomouc vybojovala Martina Mazurová ve vrhu koulí. Výkonem 13,16 m stanovila nový oddílový rekord mladších žáků. Další medaili získala **Eliška Zelová** v běhu na 60 m překážek. Výkon 10,26 s ve velkém protivětru stačil na bronzovou příčku. Ostatním účastníkům mistrovství se nedařilo podle představ, nicméně pokud budou dále na sobě pracovat, příště se určitě také úspěch dostaví.

TITUL PRO STARŠÍ ŽÁKY

Krásný souboj o Titul Mistra ČR družstev staršího žactva se odehrál na konci atletické sezóny v sobotu 6.10.2018 v Hranicích. Starší žáci Atletického klubu Olomouc si v dramatickém závěru vybojovali zlaté medaile.

Podle předběžných propočtů měli bojovat o stříbro s družstvem Vítkovic, vítězem se měla stát s velkým odstupem velmi silná Opava. Jenže naši kluci byli rozhodnuti poprat se o zlaté, stříbro už doma měli z loňského roku. V polovině závodů se bodově dotáhli na vedoucí Opavu a chvíli se s ní přetahovali o průběžné vedení. Závěr měl patřit zase Opavě, která byla velice silná ve vrzích, které jsme my bohužel vůbec neobsadili. Kluci to ale nevzdali a s nesmírným vypětím, korunovaným záplavou osobních rekordů, bojovali až do konce. Před štafetami přesto ztráceli na Opavu 12 bodů. Po krátkých štafetách skvělým výkonem bodovou ztrátu na Opavu vymazali a čekalo se infarktově zakončení. Před poslední disciplínou byl bodový stav dokonce nerozhodný. O všem měly rozhodnout právě závěrečné štafety na 4x300m. V tu chvíli jsme věděli, že olomoucké atlety může o prvenství připravit jenom

vlastní chyba. Ta naštěstí nepřišla a my jsme se mohli radovat. Starší žáci Atletického klubu Olomouc vybojovali zlaté medaile! Zase se ukázalo, jak jsou štafety důležité. Kluci v nich získali dokonce 31 bodů a o 11 bodů celkově porazili Opavu. Gratulujeme!!!

Nejlépe bodujícím členem družstva byl **Vojta Horák**, který získal celkem 33 bodů za tři vítězství v bězích na 60 m, 150 m a 300 m. 18 bodů vybojoval **Honza Šalman** za dvě druhá místa na tratích 60 a 300 m. Stejný počet bodů získal také **Křištof Sládek** za vítězství v dálce a čtvrté místo v oštěpu. Oba se pak podíleli na vítězství štafet na 4x60 m a 4x300 m. **Ben Lochman** získal 15 bodů za třetí místo v dálce a čtvrté místo ve výšce. Plný počet 11 bodů za vítězství získal **Tomáš Přidal** v běhu na 3000 m. Druhá místa vybojovali **Michal Hroch** v běhu na 1500 př. a **Benjamin Jakob** v běhu na 800 m. Skvěle závodili také týčkaři **Jiří Zedník** (331 cm) a **Jiří Novotný** (321 cm), kteří si na závodech vylepšili svá osobní maxima. Poděkování patří ale všem členům družstva, kdy každý pomohl alespoň nějakým bodem do celkového součtu.

Na Mistrovství České republiky nastoupilo družstvo ve složení: Vojta Horák, Honza Šalman, Kryštof, Sládek, Ben Lochman, Tomáš Přidal, Michal Hroch, Ben Jakob, Marek Künstler, Jirka Zedník, Jirka Novotný, Pepa Pospíšil, Karel Gabriel, Matěj Kelnar, Martin Vitoul, Bedřich Zahradník, Jason Flaviano za Nzambi, Šimon Kika, Roman Todorov, Štěpán Nevřela a Matěj Háp.

HALOVÉ MISTROVSTVÍ MORAVY ŽACTVA

V pátek 1. 2. 2019 proběhlo v ostravské atletické hale Mistrovství Moravy a Slezska mladšího a staršího žactva. Početná olomoucká výprava přivezla domů 10 medailí.

Tři nejcennější medaile vybojovaly žákyňe. Ve vrhu koulí starších žákyň navázala na své úspěchy z mladší kategorie Martina Mazurová výkonem 11,89 a zaslouženě vybojovala zlatou medaili. Ve finále na 60 m mladších žákyň zvítězila **Lucie Jurečková**. Na svých prvních velkých závodech zaběhla fantastický čas 8,26 s. Ve skoku dalekém mladších žákyň zvítězila v novém osobním rekordu 494 cm **Darina Homoláčová**.

Stříbrnou medaili vybojovala **Alena Levková** ve skoku vysokém starších žákyň výkonem 157 cm. Šimon Kika si doběhl pro druhé místo na 150 m starších žáků časem 17,56 s. Šimon pak pomohl ke stříbrné medaili ve štafetě na 4x200 m. Ta ve složení Fojt, Kika, Beran a Dutka zaběhla pěkný čas 1:39,51 min.

Třetí místo a bronzové medaile pak vybojovali starší žáci Šimon Kika ve finále na 60 m výkonem 7,46 s, **Roman Todorov** na 60 m překážek v novém osobním rekordu 8,80 s, Marek Künstler v běhu na 1500 m časem 4:32,24 min a štafeta mladších žáků na 4x200 m ve složení **Pelcl, Krobot, Hus, Herinek** výkonem 1:58,16 min.

HALOVÉ MISTROVSTVÍ ČR ŽACTVA

O víkendu 2. -3. března 2019 proběhlo halové Mistrovství ČR žactva. Olomoučtí závodníci vybojovali jednu zlatou a dvě bronzové medaile. Spousta skvělých výkonů a nových osobních rekordů bylo k vidění v ostravské atletické hale, kde se uskutečnilo Mistrovství ČR žáků a žákyň. Zlatou medaili vybojovala na úplný závěr mistrovství štafeta starších žáků na 4x200 m ve složení Fojt, Jakob, Beran a Kika časem 1:35,65 min. Potvrdili tak zatím výbornou pověst olomouckých mládežnických štafet. Bronzovou medaili vybojoval v běhu na 1500 m Marek Künstler v novém osobním rekordu 4:28,38 min. Druhý bronz získal Benjamin Jakob ve finále na 800 m výkonem 2:07,58 min. Za zmínku stojí také 4. místo **Matěje Kelnara**, který si ve skoku o tyči výrazně zlepšil osobní maximum na současných 350 cm. Na nepopulární bramborové pozici skončila také **Alena Levková** ve skoku vysokém výkonem 161 cm. Finálovou účast a nakonec celkové 6. místo vybojovali Šimon Kika v běhu na 60 m výkonem 7,48 s a **Roman Todorov** na 60 m překážek v novém osobáčku 8,57 s.

POHÁR ROZHLASU

V letošním ročníku poháru rozhlasu se okresní kola konala v Olomouci, kde všechna 4 družstva s přehledem zvítězila. V krajském finále v Šumperku bylo neúspěšnější družstvo mladších žákyň, které zvítězilo a postoupilo do republikového finále. Družstva mladších žáků, starších žákyň a žáků obsadila 3. místa, což na postup nakonec nestačilo. Republikové finále se konalo v termínu 10. - 11. 6. 2019 v Plzni. Mladší žákyňe ve velmi silné konkurenci a s mnohými osobními rekordy obsadily krásné 5. místo. Nejlépe bodujícími členkami družstva byly **Lucie Jurečková** a **Darina Homoláčová**.

LETNÍ OLYMPIÁDA DĚTÍ A MLÁDEŽE

Vrcholem letošní atletické sezóny byla bezesporu Letní olympiáda dětí a mládeže, která se konala v termínu 24. -26. 6. 2019 v Jablonci nad Nisou. Součástí krajské reprezentace byli také žáci a žákyňe Základní školy Heyrovského. Neúspěšnější byla mladší žákyň **Darina Homoláčová**, která v dramatické soutěži ve skoku dalekém vybojovala bronzovou medaili za výkon 504 cm. **Alena Levková** se ve skoku vysokém starších žákyň přehoupala přes laťku ve výšce 160 cm a skončila na celkovém 5. místě. **Roman Todorov** se probojoval do finále na 100 m překážek starších žáků, kde nakonec obsadil 8. místo časem 14,22 s. Mladší žákyňe **Lucie Jurečková** se probojovala do semifinále na 60 m, čas 8,38 s však na postup do finále nestačil.

David Uhlíř
vedoucí trenér SpS ST

Libor Kalas
trenér SpS ST

Jana Trnečková
trenérka SpS ST

Štafetový pohár

Ve středu 29. 5. 2019 se ve Vlašimi konalo celostátní kolo ve štafetovém poháru 1. stupně základních škol. Žáci běželi štafety 8 x 100 m mladších žáků, 8x 100 m starších žáků a 8x 200 m. V každé štafetě běžely 4 dívky a 4 chlapci. Po odběhnutí štafet 8x 100 m bylo vyhlášení, které bylo pro naši školu velice zajímavé. Složení mladší štafety se umístilo na **1. místě** a získalo titul **Mistrů republiky s časem 2:09,01**. Složení starší štafety nezahálelo a získalo **2. místo** a titul **Vicemistrů republiky s časem 1:57,38**. Do dalších kol jsme šli z průběžného 2. místa.

Poté nás čekala trať na 8x 200m, kde běželi mladší i starší žáci dohromady. Čas této štafety měl rozhodnout o celkovém umístění škol, které bylo velice vyrovnané. Časy ze tří štafet se počítaly. Celkový čas žáků z naší školy byl **08:31,31**, s kterým jsme se umístili na **5. místě** v republice s rozdílem **9,41 s** od prvního v pořadí.

Finálového závodu se zúčastnilo celkem 15 základních škol z celé České republiky. Naším žákům blahopřejme, děkujeme všem za výbornou reprezentaci školy a držíme palce do dalších let.

V celostátním finále Heyrák reprezentovali:

3. A Wencel Patrik, Procházka Matyáš, Závodský Kryštof, Slivková Adéla
3. B Pazderová Rozálie
3. C Přikrylová Natálie, Steiger Vojtěch
4. B Žaludová Markéta, Hrudníková Viktorie
5. B Filoušová Lena, Píchová Dominika, Židková Linda
5. F Strnadel Michal, Chytil Samuel, Ptáčník Martin, Siegl Patrik,

V okresním a krajském kole k úspěchu týmu přispěli:

3. A Hulíková Amálie, Polhošová Sára
3. B Filoušová Alžběta
3. C Kalábová Denisa, Žigárdy Štefan
4. B Kouřilová Sofie Karolína, Galko Jakub, Šana Sebastian

Eva Langerová

ABECEDA 9. B aneb Jací byli?

Potkala jsem se s nimi v polovině jejich sedmé třídy. 1. 2. 2017 se na mě dívalo 28 párů zvědavých očí. Nic moc neřekli, na rozdíl od jiných žáků ani nesrovnávali, jen čekali, co se ze mě vyklube.

Zvykali jsme si na sebe půl roku. Byla jsem trochu překvapená, že přestože jsou jazykovka, měli obecně zájem jiné, než bylo zrovna učení. Přestávky trávili většinou aktivně. Někdy až moc... ale zase je příliš nezajímaly mobily...říkám, byli tak trochu **ATYPIČTÍ**.

Od osmé třídy měli dostat již třetího třídního. První paní učitelka zamířila na mateřskou a ta druhá zase do důchodu. Vedení se zřejmě rozhodlo, že nebude riskovat další mateřskou či důchod, a zvolili pana učitele v nejproduktivnějším věku. Byla jsem tak trochu zklamaná, přeci jenom jsem si na ně už zvykla a brala je za své. Ale osud mi je nakonec dopřál – pan učitel odešel jinam, a tak jsme do osmé třídy vstupovali již společně.

A jací tedy byli?

Dost často **BRBLALI**.

CÍLEVĚDOMOST se u nich projevovala vždy až na poslední chvíli.

ČESKÝ JAZYK měli rádi jen někteří.

DRAVÍ taky moc nebyli.

V čem ale převyšovali ostatní vrstevníky – byli velmi **EMPATIČTÍ**!

Byli obrovskými **FANOUŠKY** sportu a hororů.

Měli **GENIÁLNĚ** propracovaný systém jak efektivně a bez velké námahy splnit domácí úkoly.

Byli moc **HODNÍ** – nevybavuji si jedinou situaci, kdy by někomu ublížili.

CHYTŘÍ samozřejmě taky byli.

Každý z nich byl zcela **INDIVIDUÁLNÍ** a nezaměnitelný.

Logicky byli **JAZYKOVĚ** nadaní – vždyť všem odhodlaným se podařilo složit mezinárodní zkoušky z anglického jazyka!

Dále byli neuvěřitelně **KAMARÁDŠTÍ** – v životě jsem nezažila kolektiv dětí, který by spolu dokázal tak pěkně vycházet.

Měli moc rádi **LEGRACI** a **MÓDU**.

Dost často **NEPOSLOUCHALI**, v hodinách se **OTÁČELI** a **POVÍDALI** si. KVůli častým výletům do Velkých Losin neměli tuto kouzelnou lokalitu moc rádi.

Byli to takoví neposední **RARÁŠCI** - když mohli, změnili svůj zasedací pořádek, a tvářili se jakoby nic.

Byli velmi **SPOLEČENŠTÍ**.

ŠTASTNÍ byli zejména, když jim něco odpadlo.

Vzhledem k jejich věku mě fascinovala jejich **TOLERANCE** vůči sobě samým.

Já vím, že se budu opakovat, ale **UPOVÍDANÍ** byli opravdu moc – jednou mi dokonce jeden z nich řekl, že je jedno, jaký zasedací pořádek sestavím, protože když je posadím vedle někoho, koho nemají moc v lásce, budou si stejně povídat o tom, že se nemají rádi...

VÁŽNÍ? To byli jen někteří, Obecně byli Velmi **VESELÍ**.

K SOUTĚŽENÍ a hrát mě vyzývali velmi často.

Jejich soupeření pak bývalo **TVRDÉ**, i kamarádské zároveň.

ZLOBILI jako každé jiné správné dítě, ale byli moji! Nikdy jsem nevydržela být na ně moc dlouho nazlobená a měla jsem je velmi ráda!! Už teď mi moc chybí a přeju jim, aby se měli na svých nových školách minimálně tak dobře, jako se měli na Heyráku! Snad se za námi přijdou pak podívat a podělit se o to, jak se jim daří!

Iva Frýbortová, třídní učitelka

Ohlédnutí

Když se mi vybaví slovo „Heyrák“, uvědomím si, kolik krásných vzpomínek mám na tuto školu, lidi v ní, na některá místa a zážitky s nimi spojené.

Nejvíce teď myslím na mou třídu 9. B, na kterou budu vzpomínat ze všeho nejvíce, protože je na co vzpomínat.

Dále nesmím zapomenout na učitele, jejichž přístup značně ovlivňoval zajímavost výuky. Například paní uč. Swaczynová a Vyslouzilová, které nás se svou pozitivně naladěnou přísností naučily více, než bylo možné.

Nebo třeba paní uč. Navrátilová, která nás desítkami aktivit a metod učila historii.

A samozřejmě musím zmínit učitele, kteří nás připravovali spolu s paní uč. Della Santou na naše dosud nejtěžší zkoušky, a to Cambridgeské KET a PET a přijímací zkoušky, u kterých jsme díky nim uspěli.

Také jsem se vždy těšil na vtipné hodiny zeměpisu s panem uč. Čechem a odpočinkovou výtvarnou výchovu s paní uč. Svobodovou.

A nakonec mi určitě bude chybět školní jídelna, která nás každý den sytila nejrůznějšími druhy a kombinacemi jídel. Občas mi něco nechutnalo, ale jinak jsem se na obědy těšil.

Ale i přes všechno, po čem se mi bude stýskat, je třeba jít dál. Leccos jsem se zde naučil a moc se těším na další setkání s kýmkoliv z této úžasné školy.

Lukáš P., 9. B

OSMISMĚRKA:

M	A	C	O	CH	A	O	Š	E	Ť	E	A
S	K	E	P	A	R	K	Y	B	I	Ř	CH
B	R	N	O	T	Ú	S	U	A	T	O	T
E	Č	T	Č	A	T	L	P	L	N	M	Á
Č	E	R	N	Á	H	O	R	A	V	H	B
V	T	U	O	A	S	P	A	Ý	R	A	O
A	S	M	R	K	A	L	H	A	CH	T	R
S	O	S	L	O	P	U	A	A	A	U	A
S	K	Á	L	Y	T	M	A	V	G	I	V
O	K	O	Ř	A	E	L	A	A	R	I	O
T	Y	K	N	Í	Ž	O	D	N	I	L	L
P	L	Á	N	Ě	M	V	!	Ú	Ž	E	H

Vyškrtejte slova z nápovědy a zbývající písmena čtete po řádcích.

Najděte: Alpy, Bečva, Brno, Bulharsko, centrum, Čáslav, Černá Hora, dožínky, euro, hra, chata, Chřiby, koně, Kost, Krč, Labe, liga, lov, Macocha, moře, Mže, Nil, Okoř, Opočno, Oslo, Otava, park, pas, pláně, Plumlov, Polsko, Praha, Řím, skály, Smrk, Sparta, Tábor, túra, únava, Utah, úžeh, vlgvam, vrch

Tajenka:

Přejeme Vám všem

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2019/2020

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Lenka Vojtková

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Denisa Brázdová	ŠD203	ŠD
1.B	Mgr. Hana Lipovská	ŠD208	ŠD
1.C	Mgr. Iveta Ženožicková	ŠD207	ŠD
2.A	Mgr. Iveta Křhová	139	131
2.B	Mgr. Ivana Hlaváčová	137	131
2.C	Mgr. Markéta Skácelová	ŠD204	ŠD
2.D	Mgr. Monika Babičková	211	131
3.A	PaedDr. Dana Bouzková	313	309
3.B RvJ	Mgr. Dagmar Švestková	319	309
3.C	Mgr. Dominika A. Zemanová	322	309
4.A	Mgr. Kateřina Navrátilová	136	142
4.B RvJ	Mgr. Marie Lipowski	316	142
4.C	Mgr. Kateřina Dubanská	320	142
5.A	Mgr. Jarmila Drápalová	315	328
5.B RvJ	Mgr. Ivana Rozsívalová	321	328
5.C	Mgr. Lada Kořistková	306	328
5.D FST	Mgr. Natálie Dobiášová	311	309
5.F	Mgr. Simona Trávníčková	310	309

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Iva Frybortová	204	330
6.B RvJ	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
6.C	Mgr. Eva Dembická	209	207
6.D RvTv	Mgr. Ondřej Kalina	206	208
6.E	Mgr. Lucie Lehečková	138	213
7.A RvTv	Mgr. Jana Svobodová	228	229
7.B RvJ	Mgr. Michala Navrátilová	305	329
7.C	Mgr. Marcela Zouharová	326	330
7.D RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	308	307
7.E	Mgr. Kristina Heklová	130	229
8.A RvTv	Mgr. Lucie Reichová	219	329
8.B RvJ	Mgr. Jana Manová	214	212
8.C	Mgr. Kristýna Kynclová	210	207
8.D RvTv	Mgr. Alena Pirklová	116	140
8.E	Mgr. Dana Šmajstrlová	215	329
9.A RvTv	Mgr. Jana Vaňková	221	330
9.B RvJ	Mgr. Zdeňka Lišková	222	207
9.C	Mgr. Vilém Figalla	327	140
9.D RvTv	Mgr. David Čech	205	140
9.E	Mgr. Kateřina Malinová	230	213

Netřídni učitelé / kabinet

Mgr. Veronika Bučková	213	Mgr. Lucie Krutílová	208
Mgr. Karel Dřík	307	Mgr. Petr Lustyk	212
Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Lucie Nemerádová	208
Mgr. Olga Doubová	208	Mgr. Vendula Paloušková	212
Mgr. Karel Dvořák	208	Mgr. Silvie Svobodová	307
Mgr. Kateřina Dzurjaníková	329	Mgr. Jana Tmečková	140
Mgr. Magdaléna Jagošová	229	Mgr. Libor Večerek	307
Mgr. Libor Kalas	140	Mgr. Aneta Vrágová	213
Mgr. Anna Krčmářová	207	Mgr. Tereza Vyskočilová	207

Školní poradenské pracoviště - personální obsazení
viz. webové stránky školy
Školní družina - oddělení a personální obsazení
viz. webové stránky školy

pracoviště ZŠ Čajkovského

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Dana Veselá	E 23	24
2.E	Mgr. Jitka Ševčíková	E 32	24
2.E	Mgr. Jitka Berková	E 22	24
3.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	E 26	24
4.E	Mgr. Květuše Korčáková	B 32	24
4.F	Mgr. Lucie Valušová	E 21	24
5.F	Mgr. Ivana Burianová	E 25	24
netřídni učitelka			
Mgr. Marie Stavínková			

Úplně na závěr

Zdravíme všechny žáky a učitele ZŠ Heyrovského. Napadlo nás, že by bylo dobré napsat článek do školních novin, jak se sourozenci ohlížejí za tím, jak prošli touto školou od první třídy až po devátou třídu. Mé jméno je Jakub Héža a na tuto školu jsem nastoupil v roce 2006. Má sestra Barbora Héžová nastoupila v roce 2009. Barču jste mohli vidět ještě naposledy tento rok v červnu na loučení s deváťáky. Mou maličkost jste naposledy mohli vidět v roce 2015, ale rád se na Heyrák vracím. Naše sourozenecká dvojice nastoupila do atletické třídy, kde jsme každý v jiném roce reprezentovali naši školu, naše město a později i Českou republiku. Společně máme šťastné i ty méně šťastné vzpomínky na tuto školu, ale oba jsme ji úspěšně zvládli a máme z toho radost. Velice rádi vzpomínáme na naše dnes už bývalé učitele, kteří nás toho spoustu naučili a jsme jim vděční, že nás připravili do budoucna. Mnoho učitelů se změnilo od doby, co jsem školu opustil, ale jsem rád, že se pořád mám za kým vracet. Do budoucna přejeme všem žákům hodně štěstí a hlavně aby nastoupili do atletické třídy, protože náš klub dobré atlety potřebuje. Učitelům děkujeme a přejeme hodně zdraví a pevné nervy. Možná se i potkáme na atletickém stadionu, to budeme moc rádi a srdečně tam všechny zveme.

Ahoj, Vaší Kuba a Barča.

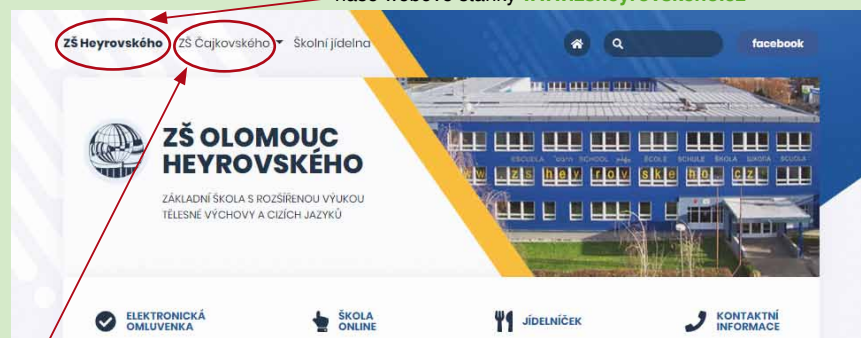

Organizace školního roku 2019/20

Začátek školního roku 2019/20	pondělí 2. září 2019
Podzimní prázdniny	úterý 29. října a středa 30. října 2019
Vánoční prázdniny	pondělí 23. prosince 2019 - pátek 3. ledna 2020
Vyučování po vánočních prázdninách začne	pondělí 6. ledna 2020
I. pololetí ukončeno	čtvrtek 30. ledna 2020
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 31. ledna 2020
Jarní prázdniny	pondělí 3. února - neděle 9. února 2020
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 9. dubna 2020
II. pololetí ukončeno	úterý 30. června 2020
Hlavní prázdniny	středa 1. července - pondělí 31. srpna 2020
Začátek školního roku 2020/21	úterý 1. září 2020

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovskeho.cz

Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách **ODL. PRACOVISTĚ ČAJKOVSKÉHO**

Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz

Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyarak@volny.cz
Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075